זכרו תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב

מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת תצוה - זכור - פורים

י"ג אדר תשע"ג

גליון תר"ה

זמני כניסת ויציאת השבת

לאנדאן	5:13	6:21	6:43
בני ברק	5:11	6:11	6:46
ירושלים	4:56	6:09	6:49
בארא פארק	5:24	=	6:53

גליון מוגדל

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבת זכור תשס"ח
בארא פארק ארה"ב

נמצאים אנו עתה בש"ק שקוראין בה פרשת זכור שע"ש זה נקראת זו הש"ק שבת זכור והנה **כ"ק מרן אדמו"ר האי סבא קדישא זיע"א** אמר פעם בשבת זכור כמה מילים שהם כוללים הכל, וכה אמר שהוא העמלק כולל כל הרע וכללות כל הרע והוא עמלק הוא כולל הכל כי הוא זה שמפריע להכל והוא לא נותן לשמור תורה ומצוות קדושה וטהרה, וממילא מכאן למדים אנו שמידה טובה מרובה, ומחיית עמלק הוא כולל את כל הטוב, ולכן אז דייקא כשיהיה מחיית עמלק בשלימות אז יהיה הבוכ"ע שמו שלם וכסאו שלם וממילא גם אז יהיו כל השמחות בגו"ר ותו"ג במק"א וגאולה שלימה ובנין ביהמ"ק.

וכן איתא מדרש שישראל אמרו לבוכ"ע אנו איננו יכולים למחות טומאה מרה וקשה כזאת, עונה להם הבוכ"ע דעו שע"י שאתם מזכירים זכירת מחיית עמלק למטה אז אני מוחה אותו למעלה, ועל זה אנו מחכים ומצפים בגו"ר ואז כבר יהי' איש תחת גפנו ותאנתו ונראהו עין בעין ומלאה הארץ דעה את ה'.

ולכן בכל מצות עשה של מחיית עמלק ה' מוחה אותו למעלה, וע"י כל בקשה של ישראל למחיית עמלק אנו זוכים שה' ימחה אותו, על זה אנו מצפים שהבוכ"ע ימחה את כל הרע שכנ"ל עמלק כולל את כל הרע, ולכן נדבר ג"כ מענין זה שכולל הכל, שכידוע עמלק מרומז על גיאות ומגיאות באים כל הצרות, וכמו שא' בספה"ק עמל"ק בגימ' ר"ם שזה גיאות, כי עמלק מחפש אך גיאות ומזה נצמח שהיכן שיש גיאות אז רח"ל אין אני והוא יכולין לדור, ולכן על הגאה אי' דוחק רגלי שכינה כביכול ר"ל, כל זמן שעמלק קיים כביכול אין השם שלם ואין הכסא שלם משא"כ להיפך ע"י מדת ענווה אז כמה שנמצאים יותר נמוך ובנמיכות רוח אז עיד"ז דייקא יכולים תמיד להתעלות ולהתקרב לאבשב"ש יותר ויותר, שהרי אפילו שכתוב אני ה' השוכן איתם בתוך טומאותם אך עם כל זה ולעומת זה גאות גרוע מזו הטומאה.

וכן איתא מאמר מבעל ה"**מאור ושמש**" שאם זכה אדם להיות זה הענו האמיתי אזי כמה שהוא יותר עניו כך הוא יותר נקי מחטאים ולא יכול הוא להיות בחטאים כי הכל נמשך מגיאות.

וכן איתא מאמר מ**בעל "חובת הלבבות"** וקדמונים שהאנשים הנקיים מכל עוון אז דייקא הם מפחדים מעבירה שגרועה מכל העבירות והיא הגיאות, והאנשים הצדיקים שומרי תומ"צ הם צריכים ליזהר ביותר שלא ליפול לגיאות כי בזה ח"ו עלולים לבוא לירידה אחר ירידה ונפילה אחר נפילה רח"ל עד שאול תחתית רח"ל.

וכן כבר אמרנו לפרש מש"כ **ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו**, שבאה תוה"ק לומר לנו שאפי' יהודי נקי בתכלית מכל חטא עבירה ועוון ואשמה וגם עובד את ה' במסי"נ והכל אצלו בשלימות, ג"כ עליו מאוד ליזהר באזהרת תוה"ק שאמרה **ולא תעלה במעלות** ולא יחליט א"ע שהוא בשלימות העלי' והמעלה שאז ח"ו יכשל ויפול בגאות ולכן הזהירה תוה"ק "ולא תעלה במעלות" שלא ליפול לגיאות כי אם כן יעלה עצמו שם אז ח"ו עלול ליפול לנפילה לשאול תחתית שזהו **אשר לא תגלה ערוותך עליו** אם הוא מונח ח"ו בגיאות.

וכל היצה"ר ונחש הקדמוני מתחיל מגיאות, שכך היה עם

המשך בעמ' ב'

דברי תורה

ממזורינו הגה"צ אב"ד דקהילתינו שליט"א

איתא (מגילה יג:) תנא כיון שנפל פור בחודש אדר שמח המן שמחה גדולה אמר נפל לי פור בירח שמת בו משה ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד, ע"כ.

וי"ל מה ששמח שנפל בחודש שמת בו משה והרי יום שמת בו צדיק הוי יומא דהילולא וזכותו של הצדיק מתעורר להגן על ישראל וא"כ לשמחה מה זו עושה.

ועוד וכי מהיכן שידע שבו ביום נסתלק הי' לו לידע שבאותו יום נולד.

ואפשר הכוונה על זה הדרך דהנה ידוע מה שאיתא (**עי' בטעמי המנהגים בשם ס' שער יששכר**) ההבדל בין ז' אדר יומא דהילולא דמשה רעיא מהימנא לבין ל"ג בעומר יומא דהילולא דרשב"י, דיום ז' אדר הוי תענית צדיקים ובל"ג בעומר הוי יום שמחה, והטעם דאיתא דבימי אבלו של משה נשתכחו הרבה הלכות (**עי' תמורה לו.**) והיה חסרון לתורה בהסתלקותו, אבל אצל רשב"י ביום שעלה ונתעלה לשמי מרומים גילה סודות התורה וצוה לכתוב גנזי נסתרות עי' בזוה"ק (**פ' האזינו**), והוי ביום הזה הוספת אור התורה.

וע"כ בז' אדר הוי תענית צדיקים ובל"ג בעומר יום שמחה.

ולפי"ז לכן שמח בראותו כי נפל הפור בחודש אדר כי בחודש הזה מת משה ושאני הילולא דילי' משאר הילולא כנ"ל כי עת הסתלקותו שדא נרגא בעת לידתו ע"י שכחת התורה, אולם לא ידע כי ביום זה נולד הכוונה עפ"מ דאיתא במדרש (**קהלת א, יג**) לטובתו אדם למד תורה ושוכח, שאילו הי' אדם למד תורה ולא שכחה הי' מתעסק בתורה שתים שלוש שנים, וחוזר ומתעסק במלאכתו ולא הי' משגיח בה לעולם כל ימיו,

אלא מתוך שלמד אדם תורה ושוכחה אינו מזיז ואינו מזיע את עצמו מד"ת, ע"כ, מבואר מדברי המדרש שהשכחה בדברי תורה היא חלק מטוב התורה שעל ידי כך הוגה בה תמיד.

ואיתא (מנחות נג:) יבא טוב ויקבל טוב מטוב לטובים, יבא טוב זה משה רבע"ה דכתי' ותרא אותו כי טוב הוא, ויקבל טוב זו תורה דכתיב כי לקח טוב נתתי לכם וכו' עיי"ש.

ולכן אף שביום זה מת והוי חסרון בתורה, מ"מ הלא ביום זה נולד ואז החל להתנוצץ אור תורתינו הק' שהנחילנו שבא טוב ויקבל טוב זו תורה, והרי אמרנו שחלק מהטוב שבתורה היא ששוכחין מה שלמד, א"כ מה שנשתכחו ההלכות בימי אבלו של משה הי' לטובתינו שעי"כ נתייגע להחזירם לידע אותם וכדא' (**תמורה שם**) אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז בפלפולו, וא"כ כל זה היא חלק מטוב שבתורה, ולכן אין כל חסרון בגרעון בשכחה שהי' בעת הסתלקות משה מן העולם ונותר רק המעליותא שבו ביום נולד משה הטוב וקיבל הטוב, ועי"ז מתעורר וכו'.

וע"כ מתעורר זכות משה רעיא מהימנא להגן על טובים אלו ישראל וכתי' היטיבה ה' לטובים (**שם**). (**פורים תשנ"ו והוספות בתשע"ב**)

תשית לראשו עטרת פז

גליון מוגדל זה נודב לרגל חג הפורים

ע"י לבו הזהב של ידידינו הנגיד הדגול המפואר, מסור ומקושר לבית חיינו בכלל, ובעוז ותעצומות לרבינו שליט"א בפרט

מוה"ר רבי בערל הערשקא שליט"א

אב"י בבארא פארק - ארה"ב

לעילוי נשמת אמו החשובה, יהללוה בשערים מעשיה

האשה מרת אסתר ע"ה בת הרב משולם איסר ז"ל

נפטרה י"ג אדר תשס"ג. תנצב"ה

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

הנחש הקדמוני שהחל עם גיאות ואמר רח"ל והייתם כאלוקים, ולכן הנחש הקדמוני דיבר אפיקורסות כי מגאות ר"ל באים לאפיקורסות ולכן בזה רצה קודם בשלעכטע גויים להפיל גיאות וכשיש גיאות כבר נמצאים רח"ל שבויים ביד היצה"ר ורם לבבך ושכחת רח"ל.

משא"כ מי שיש לו ענוה והוא ענו האמיתי אז הוא דייקא מפחד יותר מהבוכ"ע ויש לו יותר יראת שמים.

ולכן גם כמה שיש ענווה אמיתית זה שמירה אמיתית ועי"ז מתעלים מעלה מעלה, וכמובא **באגרת הרמב"ן** ז"ל זי"ע "וכל דבריך יהא בנחת" וכמש"כ שם שענווה זה יסוד המידות טובות ואז גם תעלה על לבך מידת היראה אם יהא לך ענווה, כי העניו האמיתי הוא שבור בקרבו ובתוכו ומפחד מה' בכל ענין.

ולכן כמה שיש יותר ענווה כך יש יותר שמירה מחטאים עוונות ופשעים כי אז דואגים ע"ע שיוכלו להתקרב לאבינו שבשמים, וזהו מידה טובה מרובה שזוכים להשראת השכינה ומתעלים העכער העכער בעסער און בעסער,

ואז זוכים ומתעלים גם בבחי' בין אדם לחבירו שזה גם כלול בזה כי אם יש גיאות אזי כדברינו לעיל שזה הגאה אינו יכול להיות ולחיות באחדות שהרי הוא מחכה שהשני קודם יצחצח נעליו ויתכופף אליו ורח"ל אינו יכול להיות באחדות באהבת חברים ואהבת ישראל כי אינו מביט עליהם בעיניו והוא רחוק מהם בליבו, ולכן מידה טובה מרובה הוא הענו האמיתי שמתנהג כמש"כ באגרת הרמב"ן ז"ל "וכל אדם יהיה גדול בעיניך", כי הוא יודע שחבירו הרבה יותר גדול וחשוב ממנו וצריך לכבדו כ"כ ולאהוב אותו ולקרבו, ולכן יהודים אוחזים בענווה אמיתית שמכבדים החבר השני עד למאוד ואם כל יהודי חושב כנ"ל עי"ז יכול להיות אחדות גדולה בינו ובין כל ישראל.

ואכן די הייליגע זיסע "אגרת הרמב"ן" הוא מעט הכמות ורב האיכות, וכמו שאמרנו כמ"פ שבזאת האגרת מונח כל יסודות הענווה ומידות הטובות ויר"ש, וכוללת עניני בין אדם לחבירו ובין אדם למקום וזה כולל הכל, והכל נמצא בו, וכולה תפילה וגעגועים לבוכ"ע, וכ"כ מדבר על מדת הענווה כמש"כ שם ועתה בני דע וראה במה יתגאה לב האדם וכו' אם בעושר ה' מוריש ומעשיר ואם בכבוד וכו' חשוב בליבך כי אתה חייב ממנו והוא זכאי ממך שאם הוא חוטא הוא שוגג ואתה מזיד וכו' דהיינו שאפי' שיודע אתה שהוא חוטא כ"כ ואעפ"כ עליך לכבדו כי הוא יותר חשוב ממך "**אזוי וייט דארף מען האלטן אז די חבר איז בעסער פון מיר**", ולהיות בענווה ובבחי' לב נשבר ונדכא כו', שכל זה הוא כלול במחיית עמלק כנ"ל אבל אמנם העצה הגדולה למחיית עמלק הוא להתדבק בתורה, ירחם המרחם ישמור עלי ועכ"י, שזה כמש"כ בתוה"ק **ודברת בם** שפסוק זה מוסב על תורה.

והנה תיבת **ר"ם** הוא במס' קטן כמס' **ב"ם** שזה בא להורות לנו וללמדינו שע"י כוח התורה של ודברת **ב"ם** מוחים את ר"ם דהיינו את עמלק מס' ר"ם שכנ"ל העצה למחותו הוא להתדבק בתורה.

והנה בכל הד"ת יש פשטים עא"ס לכן בזה יל"פ למה רמז הנ"ל ע"י מס' קטן , שזה בא לרמז שאם רוצים לקנות תורה אז הוא ע"י ענין ובחי' מס' קטן דהיינו ענווה שמקטין א"ע כמש"כ ודוד הוא הקטן, עיד"ז דייקא יזכה לתוה"ק שאותה זוכים להשיג רק ע"י ענווה ושפלות רוח ועל ידי"ז דייקא מוחים את עמלק שזהו שכתוב "הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע", דמרומז בזה שע"י דיבורי אש של התוה"ק בענווה ושפלות רוח יכולים למחות היצה"ר שקרוי אבן, ומרומז כאן בתיבת סלע שאש של תוה"ק מבטלת אותו עם עמלק יחד שיצה"ר שר של עמלק ובזה מוחים את עמלק אויף אייביג,

וממילא שאם רוצים לקנות תורה אז זה רק ע"י ענווה ושפלות רוח, וזהו הרמז מה שנתן השי"ת לנו את תורתו הקדושה דייקא בהר סיני הנמוך מכולם שהוא מורה על נמיכות ושפלות רוח לומר שע"י ענווה זו יכולין להיות ראוי לקבה"ת ולכן גם נתן שם השי"ת את התורה בידי משה רבינו דייקא משום שהוא היה הענו הגדול והאמיתי עא"ס אשר על פני האדמה, ועל זה ארז"ל משה קיבל תורה מסיני שזה ע"י ענווה של משה רבינו ונמיכות ושפלות רוח של הר סיני הנמוך וענין שילוב שניהם גם יחד של משה וסיני אצל קבה"ת שם, זה מרומז על הענווה האמיתית בשלימות לומר לנו שאם רוצים לקנות תורה אז זה רק ע"י ענווה ושפלות רוח אמיתי, שכנ"ל הר סיני מרמז על ענווה וכן משה רבע"ה, וכמו ששם ע"י שניהם ניתנה לנו תוה"ק כך תמיד רק עי"ז זוכים לקבה"ת וקיום התומ"צ.

דבר זה גם מרומז **במגילת אסתר** כמובא **ממרן קוה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א** ואולי מעוד צדיקים זי"ע שבמגילה כתוב שהמן הרשע אמר לשה"ר כלפי עם ישראל "**ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים וכו' ולמלך אין שוה להניחם**" א"כ תכלם ח"ו, אבל המלך אחשורוש ענה להמן שהוא מפחד להתחיל עם היהודים כי כבר ראו כולם עין בעין שמי שהתחיל עמם שילם מחיר יקר כי הרבש"ע רב את ריבם והושיעם ויושיעם ותמיד הוא מושיעם עד ועלו מושיעים בהר ציון בב"א, אבל המן היה בעל לשון חלקלקות ובעל לשה"ר עד שלא היה כמוהו בלשונו החלקלק, לכן הפיג מאחשוורוש את פחדו להרע לישראל ע"י שענה וא"ל: ישנו עם מפוזר ומפורד שעכשיו הם במצב שיש בהם מחלוקת וממילא שלכן הרבש"ע לא ישית ליבו אליהם ולא יושיע אותם, כי פירוד לבבות גורם חסרון ס"ד ח"ו.

ולכן אמנם מטעם זה ראשית מה שאמרה אסתר המלכה למרדכי היהודי "**לך כנוס את כל היהודים**" שתחילה תראה להביאם למצב ובחי' שיהיו שרויים באחדות, ולכן אחר שבאמת תיקנו זה שם אז אח"כ מכוח זה האחדות הדר קיבלוה שוב את התוה"ק מאהבה וזכו והגיעו להשגות גדולות, כי ההקדמה לקבה"ת הוא אחדות וכמש"כ אצל מ"ת ויחן שם ישראל כנגד ההר ופירש"י כאיש אחד בלב אחד, והוא עצה כנגד יצה"ר שנדמה כהר וכנגד עמלק שר"ם ומתנשא ומתגאה כהר.

וכן בפורים היה כנוס את כל היהודים באחדות ועי"ז נכנסו לאור גדול של שמחת הנס וכך נתרוממו וזכו לתשובה באמת מאהבה ולקבלת התורה מאהבה וכמש"כ "**קיימו וקיבלו היהודים עליהם ועל זרעם**", ופירשו חז"ל (**שבת פח.**) קיימו מה שקיבלו כבר, התוה"ק שקיבלו כבר בסיני עכשיו קיימוה אצלם לקבלה מאהבה ונתקיימה בידם, וכמו שבסיני קיבלוה ע"י אחדות של ויחן ישראל כאיש א' בל"א כך גם כאן ע"י כנוס את כל היהודים וכמו שם היו באחדות ע"י ענווה דהר סיני ומשה רבע"ה, כך גם כאן, כי אחדות יכול להיות רק עם ענווה אמיתית ועי"ז זכו שוב בימי מרדכי ואסתר לקבה"ת מאהבה.

ומדה טובה מרובה שע"י התמדת התורה ויר"ש וקיום התומ"צ וכוח התורה ענווה ושפלות רוח אז בזה זוכים למחיית עמלק שענווה ושפלות רוח הוא כלי לקבל התורה ועם זה זוכים למחות העמלק, ואכן אמנם אין לנו שיור רק התורה הזאת, כי אמנם בדורות הקדמונים היו בהם צדיקי אמת הגדולים שרפי מעלה אשר מחו העמלק בשלימות ועיד"ז הזריחו בכל כלל ישראל בכללות ובפרטות האור גדול של תורה ויר"ש קדושה וטהרה והשפיעו השראת השכינה על כלל ישראל בכללות ובפרטות,

אך היום און די נידעריגע דורות שהצדיקים הנ"ל כבר נמצאים ומצויים בלעכטיגע גן עדן הויעך גבוה, ואילו הדור לתתא ערום מצדיקים ליידער, לכן ממילא בדורות אלו כהיום שבבחי' הכ' בפייט "ומפגיע אין בעדינו", ע"ז ממשיך שם הפייטן ואומר "אבל אין לנו שיור רק התורה הזאת" כי התורה היא נצחית, תורתם של אלו הראשונים יש גם לנו כמותם, וזאת התורה לא תהא מוחלפת וכו' וע"י כוח התורה לשמה ויר"ש יכולים להגיע למדריגה שמגדלתו ומרוממתו כל המעשים וזוכה לשלימות כל הטובות הפוך בה והפוך וכו' ות"ת כנגד כולם, לכן ת"ת זה עצה להכל לרוחניות וגשמיות, וכן אי' אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד ותומכיה מאושר וכו' דרכיה דרכי נועם ולכל בשרו מרפא, וע"י כוח התורה יכולים להגיע לכל הישועות ברו"ג תורה ומגנא ומצלי כו', תורה מיט מצוות תמיד מגין בכל העניינים וכל המובנים וע"י כוח זה זוכים לכל הישועות והתקרבות לאבשב"ש. אכי"ר.

בגו צדיקיא

כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו אלעזר מנדיל מלעלוב זיע"א
יומא דהילולא ט"ז אדר [פורים המשולש] (תרמ"ג)

אודות הקאפטן הירושלמי
געלע קאפטן שתיקן רבינו

בסידור "תפלה לדוד" (**לעלוב**) וז"ל, לבוש הקאפטן הירושלמי המקובל לנו כלבוש אבותינו הק' אברהם יצחק ויעקב ע"ה, כן גילה **הרה"ק מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א** שראה אותם במחזה לבושים בלבוש זה, ותיקן ועשה כמה שינויים בלבוש זה כדי שלא יהא דומה לגלימת הישמעאלים דאז, וכל תבניתו עשויה ע"פ תורת הסוד, והוא עשוי כולו מכ"ו חתיכות כמנין הוי"ה, ב' הבתי ידים עשוי בצורת רצועות כרוכים על היד, ובסופו כפול יהיה לצד חוץ, ושם עשוי כצורת כריכות באצבע, ומלעלה למטה בב' צדדיו כמו רצועות דשל ראש, דהימין ארוך משל שמאל, ושוסע בקצהו מלמטה ב' שסיעות בשני צדדיו ועוד, ואין אתנו יודע עד מה, עכ"ל.

בספר "אשרי האיש" (**להעדיק המקובל רבי אשר זעליג מרגליות זצ"ל**) וז"ל, שמעתי מכ"ק אדמו"ר הרה"צ רבי אברהם שמחה מבארניב זצ"ל, שסיפר ששמע מזקנו הרה"צ רבי ר' אלעזר מדזיקוב זצ"ל, ששמע מאביו הרב מראפשיץ, שקבלו בידו שאלו הלבושים של ארץ ישראל היו לבושיו של אברהם אבינו ע"ה, [וכן מובא בשם הרה"ק בעל מאור עינים זי"ע], ומורו הצה"ק הרמ"מ מרימנוב זצ"ל שהיה מקפיד מאד על הלבושים, ציוה להרב מראפשיץ שיעשה לו מלבוש קאפטין כמו שהולכים בא"י, וכן מלפנים כל הגדולים וגאונים וצדיקים וחסידים ואנשי מעשה שבאו לשכון כבוד באה"ק כולם לבשו לבושי ארץ ישראל, ע"כ. וכן איתא **בברכי יוסף** (**סי' קע"ח**) שזה גם לבושי האבות הקדושים ושגבה מעלתן מאוד.

לא בכדי נודע רבינו הק' מרן אלעזר מנדיל בשערים כרבי הירושלמי, הוא לא רק חי בעיר הקודש והמקדש, בה התמנה לאדמו"ר ובתוככיה ניהל עדתו, ולא זו בלבד שנהג על פי אורחו אורחותיה המיוחדים של ירושלים והתהדר בלבושיה אלא שכמוזכר לעיל בעצמו עיצב רבים מאותם מנהגים ואף היה זה שקבע את הלבוש הירושלמי, אלו הלבושים שמאצילים מחינם וטעמם גם עד דור זה שאנו מצפים כי יהיה אחרון לגלות וראשון לגאולה, שמכונה ביידיש "געלע קאפטן". כשהוא מייחס לבוש זה, כבגדי האבות ע"ה. כמו כן תיקן את מנהג תליית הנרות בבית הכנסת ("**הענג לייכטער**") התולים כנברשת ובהם עשר צלוחיות להדלקה כנגד עשר ספירות. תקנה זו באה, לאחר מעשה שהתרחשה בבית מדרשו בה הסיטו החסידים בליל שבת שולחן ועליו נרות דולקים.

דמות פלא

רבינו היה מן הדמויות הפלאיות בעולמה של החסידות ומקום נתבצר לו בין קברניטיה בהיותו האדמו"ר הראשון בירושלים והרבי הראשון שהאדרת הונחה על כתפיו בארץ הקודש רבי אלעזר מנדיל היה, רבינו לא היה רק ראשון לחסידות בירושלים אלא גם ראש ומייסד לה, הוא שירה את אבן פינתה בירושלים של הימים ההם שרוב דייריה היו מציבור הפרושים, המתנגדים לדרך החסידות, רבינו מייסדה של החסידות הירושלמית אמנם היה אך מעודתו היתה פרושה על ירושלים כולה, גדולים חקרי לב של רבינו ומעטים ירדו לראשית חקר דרכו של מי שמעשיו סתומין והוא כולו סוד בתוך רז ומעוטף בתעלומה שאין קורא לה אך בדרכו שלו לא מנע השפעתו מירושלים לכל פלגותיה ואף תיקן תיקונים גדולים שנתקבלו בכל חוגי ואגפי עדות גלויות אשכנז שבירושלים עד ליום הזה.

רבינו אלעזר מנדיל זיע"א הוא כאמור האדמו"ר הראשון בציון אך אור עולם ראה או שמא נאמר העולם זכה לאורו מעבר לים בעיירה אחת קטנה שבפולין ששמה מעביר רטט בלבבות: ל ע ל ו ב שבה פעלו אביו וסבו מרן רבי דוד מלעלוב וד' משה ישועות בקרב הארץ, עוד טרם יצא מבטן אמו, שהיא בת היהודי הק' מפשיסחא, הקדישוהו ונביא ל...יהודים נתנוהו. **ומעשה שהיה** כך היה:

שעה קלה בטרם נולד, באו גם התייצבו לפני אביו שנתנמנם פורתא שלושה מגדולי הדור מאלה שכבר החליפו עולם תחתון בעליון ובשורה שיש עמה משאלה בפיהם, הנה ילד יולד לו לרבינו משה מלעלוב, בן ניתן לו, נשמה גבוהה שנאצלה מעליונים ניתנה בו ולכשיגדל הנער יהיה למנהיג בישראל, מבקשים הם איפוא מאבי הבן טובה להוריד נשמה קדושה זו לעולם העשיה כי יקרא שמו בישראל על שמם, עוד הם מדברים ובפתח אחד מבני הבית ובפיו הודעה לרבי כי בשורת שלושת המלאכים שטרחו ובאו מהיכלם שבגן עדן יצאה מן הכוח שבעולם ההוא אל הפועל שבעולם הזה. מאוחר יותר סיפר רבינו משה כי לשניים מן המבקשים הבטיחו למלא משאלתם והלוא הם ר' אלעזר בנו של הרבי ר' אלימלך מליזענסק והרבי ר' מנדל מרימנוב, לשלישי לא יכול היה להבטיח ועל כן שמו נותר נעלם ויקרא שם הילד הנולד למזל טוב **אלעזר מנדל** וימלא העולם אורה. **זיעוכי"א**

COLEL WARSHA POLEN
KUPATH RAMBAN
JERUSALEM

כולל וואר"שא פולין
קופת רבמבאן
ירושלים

ישלחו מנות לאין מכון לו

מחצית השקל
MAHAZIT-HASHEKEL

מתנות לאביונים
וקמחא דפסחא

MATANOT LAVIONIM
VEMEKHA DEPISCHA

DEAR FRIEND,

We appeal to you and all our blessing hand and deep grief, asking your ally on the thousands of poor souls. Send for them your donation of MAHAZIT-HASHEKEL, MATANOT LAVIONIM & MEMCHA DEPISCHA, do not vacillate when your brethren and sisters hunger.

We hope that our earnest application will win your generous heart, so you will respond liberally and send your donation for the PASSOVER to help the many RABBIS, scholars, destitute widows and orphans, who have no one who shall care to provide Bread of PASSOVER.

May your act of Faith and Charity turn out into your favour, that you and all yours will be blessed with long life and happiness, prosperity and success and witness the speedy redemption of our Holy and land.

ידידים יקרים!

אנו פונים אליך ואל יד המברכה ולב כואב, בצערם הגדול אל אלפים נפשות עניות. שלח לעזרתם מחצית השקל, מתנות לאביונים וקמחא דפסחא. אל תתמהמה כאשר אחיך ואחותיך רעבים.

אנו מקוים כי בקשתנו הנלהבת תמצא אזן שומעת, לבך יתרחב ותשלח תרומתך לפסח לרבים מן הרבנים, לתלמידי חכמים, לאלמנות ויתומים, אשר אין מי אשר ידאג לפרנסתם ולהכין מצות לפסח.

עזרתך לכל הנצרכים תהי לטובתך, ברכה ושלום לך ולכל בני ביתך, ותזכה לראות בגאולת ארצנו וקדשנו.

עתה כולל וואר"שא פולין קופת רמבמבאן ירושלים תובב"א

פרסום ראשון

Address: SEND
WARSAW POLEN KONGREGATION
P. O. B. M. S. 23, JERUSALEM, Palestine

קריאת קודש (מלפני כ-150 שנה) לבני ישראל בתפוצות לנדב מחצית השקל, מתנות לאביונים וקמחא דפסחא לקופת רמבעה"ן כולל פולין-וואר"שא שנת"יסד ע"י מרן רבי משה מלעלוב זיע"א

אביו של מרן רבי אלעזר מנדל

הילולא דצדיקיא

יום שב"ק י"ג אדר
- רבי משה פיינשטיין ב"ר דוד – אגרות משה **(תשמ"ז - אדר ב')**
- רבי אברהם מנחם מענדל מראוזנא ב"ר משולם פייבוש מלענטשנא- תל' המגיד ממעזיריטש **(תקס"ב)**
- רבי שמואל ב"ר יוסף שטראשון מוילנא הרש"ש **(תרל"ב)**
- רבי יהודה החסיד ב"ר שמואל ב' ספר חסידים **(תתקע"ה)**
- רבי משה שלמה יחיאל משיליץ ב"ר דוד יוסף מלעלוב- דברי משה **(תרע"ד)**
- רבי משולם זוסיא מארעל ב"ר יצחק יואל מקאנטיקאזווא **(תר"פ)**
- רבי יצחק יעקב דוד מסטראזניץ ב"ר ברוך מויז'ניץ **(תרצ"ב)**
- רבי מנחם מנדל מגומבין ב"ר זאב וזאלף מסטריקוב **(תרצ"ז)**

יום א' י"ד אדר
- רבי חיים סגל לנדא מבראדי אב"ד פודקאמין ב"ר אברהם **(תקנ"ז)**
- רבי מנחם אויערבאך אב"ד אסטראוזע ב"ר חיים אב"ד לונטשיץ **(תרי"ח)**
- רבי שלום יוסף משפיקובב"ר דוד מבהוש **(תר"פ)**
- רבי משה מרדכי מפילוב ב"ר חיים ישראל- מדרש משה **(תרפ"ט)**

יום ב' ט"ז אדר
- רבי משה שמואל ב"ר ישראל טויסיג - ר"י ת. אהרן מטרסדורף **(תשנ"ב - אדר ב')**
- רבי חיים הכהן קמיל ב"ר יעקב- ר"י אופקים **(תשס"ח - אדר ב')**
- רבי צבי קאידנובר ב"ר שמואל- קב הישר- **(ת"ל)**
- רבי אהרן משה מאווידשב ב"ר יוסף יצחק **(תרכ"ז)**
- רבי יחזקאל שרגא מדזוקלא הי"ד ב"ר מנחם מנדל מפריסטיק **(תש"ב)**
- רבי אשר ישעי' מזאלקווא ב"ר נפתלי צבי מראדיכוב **(תרע"ז)**
- רבי ישעי' מגרייצא ב"ר יעקב יצחק מבלענדוב **(תרע"ז)**
- רבי מרדכי פרנקל ב"ר יהודה אריה לייבוש מבוטשעטש- בוטושאן **(תשמ"ד)**
- רבי יוסף לייפער מפיסטבוזב' צדקת יוסף ב"ר דב בערצ'י מסטמר **(תשכ"ז)**

יום ג' ט"ז אדר
- **כ"ק מרן הרה"ק רבינו אלעזר מנדל מלעלוב בן כ"ק מרן הרה"ק רבינו משה מלעלוב (תרמ"ג- אדר ב')**
- רבי פנחס יהודה ב"ר טוביה ליברמן- פתחי לב על חובות הלבבות ועוד **(תשס"ה- אדר ב')**
- רבי שלום חריף ב"ר איסר אולמן ב' דברי רש **(תקפ"ה)**
- רבי שמחה אב"ד בובריקא ב"ר יעקב- תל' הרבי ר"ז מאניפולי והמגיד מקאזניץ.
- רבי יוסף דראבישטר ממעזיבוז ב"ר יחיאל מיכל מיאמפאלי.
- רבי יחיאל מאלעסק ב"ר משה דוד מסטאניסלוב **(תרצ"ב)**
- רבי שמעון ב"ר משה סופר אב"ד קראקא **(תרמ"ב)**
- רבי פינחס מנחם ב"ר אברהם מרדכי אלתר מגור ב' פני מנחם **(תשנ"ו)**

יום ד' י"ז אדר
- רבי אריה לייבוש מרימנוב ב"ר אברהם אב"ד קארטשין **(תרמ"ב - אדר ב')**
- רבי שמעון סופר אב"ד קראקא ב"ר משה- בלוח דבר בעתו הביא היא"צ בט"ז אדר **(תרמ"ג - אדר ב')**
- רבי אברהם מנחם דאנציגר מאלכסנדר ב"ר יהודה משה **(תשס"ה - אדר ב')**
- רבי יעקב אשר קאפף מברנוביץ – לעלוב ב"ר שמואל עוזר **(תשס"ח - אדר ב')**
- רבי משה ב"ר טודרוס זקינו של הה"ק ר"ש מבעלזא **(תקי"ט)**
- רבי חיים יעקב מדזיקלא ב"ר אברהם מטיטשין- תל' ר"מ מרימנוב **(תקע"ג)**
- רבי אברהם מפראהבישט ורבי דוב בער ב"ר שלום שכנא- אחי הה"ק מרוז'ין **(תקע"ג)**
- רבי יצחק פרידמן מבאיאן ב"ר אברהם יעקב מסדיגורא **(תרע"ז)**
- רבי מאיר שלמה יהודה ממעזריטש ב"ר יצחק יעקב מביאלא **(תש"ב)**

יום ה' י"ח אדר
- רבי אלכסנדר זיסקינד ב"ר משה מהורדנא- בעל יסוד ושורש העבודה **(תקנ"ד - אדר ב')**
- רבי חנוך הענינ מאלכסנדר ב"ר פנחס- חשבה לטובה **(תר"ל - אדר ב')**
- רבי נחום מרדכי מצ'ורטקוב ב"ר ישראל- דורש טוב **(תש"ז - אדר ב')**
- רבי יחזקאל הלוי לוינשטיין משגיח ישיבת פוניבז' **(תשל"ד)**
- רבי יחזקאל מקאזניץ ב"ר שמחה זי"א ב"ר ארי' יהודה לייב- חתן המגיד מקאזניץ **(תקפ"א)**
- רבי יצחק הכהן מטבריה ב"ר שלמה זלמן אשכנזי- תל' רבי אברהם מקאליסק **(תקפ"ז)**
- רבי יחיאל מיכל מלעכוויטש תל' ר"מ מלעכוויטש **(תקפ"ז)**
- רבי אברהם יהודה לייב מבראק- תל' הה"ק מקאצק חי' הרי"ם ושפ"א ועוד **(תרכ"ה)**
- רבי אביגדור מטשענסטבוב ב"ר שלום מפשיטיק **(תרפ"ז)**

יום ו' י"ט אדר
- רבי יוסף חיים זוננפעלד ב"ר אברהם שלמה גאב"ד י"ם תובב"א **(תרצ"ב - אדר ב')**
- רבי ישכר בער לייפער מנדבורנא באניא ב. פארק ב"ר דוד **(תשס"ה- אדר ב')**
- רבי דוד ב"ר צבי אלימלך מדינוב - צמח דוד **(תרל"ד)**
- רבי יעקב שמשון ב"ר חיים מקוסוב **(תר"מ)**
- רבי אברהם דוד נפתלי יחמיאל מפאריסוב ב"ר יהושע אשר- זכותא דאברהם **(תרע"ב)**
- רבי יהודה ב"ר יהושע פולק גרינוואלד אב"ד סטמר ב' שבט מיהודה, זכרון יהודה ועוד **(תר"מ)**
- רבי מאיר יחיאל האלשטאק ב"ר אברהם יצחק הלוי מאוסטרובצה- מאיר עיני חכמים ועוד **(תרס"ח)**
- רבי עמנואל מפאבינייץ ב"ר אברהם משה **(תרצ"ט)**
- רבי יצחק קאליש ב"ר יוסף מאמשינוב- אמרות קודש- ימות עולם **(תשנ"ג)**

ניצוצי אש

תיאור עד כמה שידינו יד כהה מגעת אודות 'משתה היין' ביום הפורים במחיצת כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א

בבואנו לתאר קצת את עריכת השולחן הטהור וסעודת 'משתה היין' שנערך ע"י מרן רביה"ק זיע"א, קשה לתארה ולהעבירה בשלימותה אל הקורא. מחד, הי' ניכר על פניו הק' האימה והיראה מגודל קדושת היום וסגולתה. מאידך, שרוי הי' במצב רוח מרומם, בהתלהבות ובשמחה עצומה, ולא אחת התבסם בגילופין. רקידה ובכיה, שירה ושתיקה, רצינות וחדוה, תקיפות ונעימות, תביעות וישועות - הכל בערבובי', יראתי מתוך שמחתי ושמחתי מתוך יראתי, וכפי שאמר **מרן אדמו"ר שליט"א** שהי' בחי' אהבה ויראה, וגילו ברעדה.

עוד אמר מרן אדמו"ר שליט"א: "ביים טאטען ז"ל און ביים זיידען דער רבי ז"ל זענען פורים געווען ערנסטע טיש'ן... דער טאטע ז"ל האט שטענדיג ארום געארבעט פורים"! **(אצל אבא ז"ל וכן אצל זקני ז"ל היו ימי הפורים רציניים מתמיד. אבא ז"ל תמיד עבד ופעל רבות בפורים בכל המובנים)** לכן, אין לומר כאילו מסגרת זו מסוגלת להכיל את עמקו ורחבו של הענינים שנראו ונשמעו בימי הפורים בכלל ובשולחן הטהור בפרט. אבל אין אנו בני חורין מליתן על לבנו ולצייר לנגד עינינו כמו חי את הזמן ההוא, עבודתם בקריאת המגילה ובקיום מצות היום, כי הוא נורא ואיום, ומצות השמחה באופן נעלה ונשגב בקדושה ובטהרה.

וכדי שימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, נכתוב את כל מעשה תוקפם וגבורתם ופרשת גדולתם אשר גידלם המלך. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור.

רבינו נכנס לביהמ"ד, ונטל ידיו לסעודה בצהרי היום שנמשכה לתוך הלילה שעות ארוכות. אמנם כבר קדמה לה הכנה גדולה בחדרו בקודש פנימה. בידעו בנפשו רב כוחו בעריכות השולחנות בכלל - כפי שהעיד על עצמו כמ"פ שירש את כח הטיש'ן מאבותיו הק' זיע"א - וביום הפורים בפרט, וברצונו הטוב להיטיב לאחריני, היה מעורר ומזכיר לכל הנלווים אליו לבוא אל הסעודה. בעת רצון נשגב דאז, יוכל לפעול עבורם כל טוב בגשמיות וברוחניות. גם לאנשי שלומו וחסידיו הרבים מעבר לים, הורה להם להתקשר אליו 'ביים טיש', לברך ולהתברך במילוי משאלות לבם לטובה ולברכה.

כאשר נהרו אליו לביתו במשך היום עם משלוח מנות וקוויטלעך, היה אומר שעדיף שיתנו הקוויטלעך לעת ערב כשיערוך את השולחן בבית המדרש. אף אירע - אם לא ראה אותם נוכחים בטיש - ששלח שלוחים לצאת דחופים בדבר המלך לקרוא לאנשים שהיו זקוקים לישועה שיבואו מהר כי השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון. והיה מצטער, והתבטא בלשון 'בטלן', ליטול חלקם המוכן להם מכל טוב בגו"ר.

בעת הטיש הי' כולו בעולם השמחה, ובזמן שמרבים בשמחה נפתח מעיין השמחה מלעילא ומשפיע לכל נפש מישראל.

ברגשי קודש שר ניגוני שמחה וריקוד שמילאו את הלבבות רננה. לצד שירי כיסופין וגעגועים, בנעימה ובערגה שירדה חדרי בטן. מעת לעת קם ויוצא במחול, ורוקד בהתלהבות דקדושה ובחדוות עוז עד כלות הנפש.

משתעשע היה באמרות צדיקים לרוב. כמעיין המתגבר חוזר על יבול עשיר של מאמרים ורעיונות נפלאים, וסיפורי צדיקים. מרבה לשנן את הפתגם החסידי: 'תכלת מרדכי - תכלית מרדכי'.

בין- לבין, מוזג לו כוס יין ולוגם, כך עד שהיה שרוי בגילופין ממש. נכנס יין יצא סוד, והנה פותח הוא את סגור לבו הטהור ומדבר לפני המלך. עתה מתגלה מעט הלוט, אחרי כל ההסתרות שפעל ועשה בכדי להסתיר את עבודתו בקודש. עתה פרץ משהו מן החביון העצום. כל מאוויו 'לבקש מלפניו על עמו' **(אסתר ה, ד)**. מוכן הוא לתת כופר נפשו לד' ולמסור נפשו עליהם. מבקש ומתחנן, תובע את תביעותיו, ומדבר בתקיפות. דברים נוראים נשמעו מפיו באותו עת. דבריו כידודי אש יתמלטו: 'פורים איז אמת! איך האב מסירות נפש פאר אידן. איך גיב אוועק פאר אידן דעם וועלט און יענער וועלט! עס קומט ענינים אסאך מאהל, וואס איך דארף אוועקגעבן יענער וועלט פאר אידישע קינדער, בין איך מקריב יענער וועלט! ברוך השם, דאכט זיך מיר, איך האף מיט'ן אייבערשטענס הילף, אז איך האב געראטעוועט אידן פון שאול תחתית מיט דעם!', **(פורים זה אמת, יש לי מסי"נ עבור יהודים ואני מוסר עבו"ז את העוה"ז ועוה"ב, פעמים רבות קורה שאני צריך למסור את העוה"ב לפני בנ"י, ואני מקריב עבורם, ב"ה נראה לי בעז"ה, שכבר הצלתי והעליתי הרבה יהודים משאול תחתיות עם זה).** עכל"ק.

כיסופיו תוססים. לבו בוער בקרבו ומשתוקק ליום נראה אור. אז איינער איז מעכב די גאולה, הריני כפרתו! ס'שוין נישטא קיין כח, מען מוז משיח! יעדען עיכוב וואס איז דא איז נישט לטובה. ווי האט די רבי ר' בונם **(הה"ק מפרשיסחא זי"ע)** געזאגט? רבש"ע לייז אונז אויס אלס אידן, ווי איידער אלס גויים! יעדען עיכוב איז נישט לטובה פאר כביכול! **(אם אחד מעכב הגאולה, הריני כפרה שלו, כבר אין כוח ומוכרחים המשיח, כל עיכוב אינו לטובה, כמו"ש ר"ב מפשיסחא: רבש"ע גאל נא את ישראל, מאשר את כל הגויים, כל עיכוב אינו לטובה לך ית' כביכול).**

ממילא דארף מען שוין! שוין! דעם גואל צדק. און יעצט קען מען בעהטן. מען קען פאַרלייגען כוחות, ווייל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל. איי, איי! ווער רעדט, דער מעכב אליין רעדט? אבער וואס זאל איך טוהן? איך וויל אויכעט, איך וויל אויכעט! אויב די מעכב איז מעכב, זאל די מעכב אוועק גיין, ס'זאל נישט זיין קיין מעכב! זאל ער קומען שוין... לאמיר טרינקן לחיים! לחיים טובים ולשלום!. **(צריכים מיד, מיד, את הגוא"צ, עכשיו יכולים לבקש ולנצל הכוחות, כי בניסן נגאלו וכו', איי, מי מדבר, המעכב בעצמו מדבר, אך מה אעשה, אני ג"כ רוצה זאת, ואם המעכב הוא מעכב, שיסתלק המעכב כדי שלא יהי' שום מעכב, ויוכל מיד לבוא המשיח, בואו נשתה לחיים טובים ולשלום).**

והנה כטוב לב המלך ביין, נפרצו סכרי האהבה ומעיינות הדמעה, והתייפח: 'ס'איז אזא מורא'דיגע הסתר! וואס קען מען נאך טוהן משיח זאל קומען? אזויפיל גלות אריבערגיגאנגען, אזויפיל טויזענטער יארן, אזויפיל געליטען, וואס וויל מען נאך פון אונז? וואס פאדערט מען נאך אז משיח זאל קומען? אידן האבן זיך שוין גענוג געבאדען אין בלוט! אויף וואס?'. - אאמו"ר מרן מוהרמ"ם זיע"א, בשנת תשמ"ז, איז געווען אין קבר רחל 'כשהיה רתוק למיטתו', איך זאג נישט 'נישט געזונט', ווייל מיר זענען 'נישט געזונט', ער איז געווען געזונט! האט ער געזאגט דעמאלט: 'מאמע! גיי צום כסא הכבוד און בעהט, מען האט דיר צוגעזאגט 'ושבו בנים לגבולם', זאל מען מקיים זיין. וואס וועט מען טענה'ן צו דיר? דיינע קינדערליך האבן געזינדיגט? זאלסטו זאגן, אז די ייסורים וואס זיי זענען אריבערגיגאנגען זענען אסאך אסאך מער ווי זייערע זינד!' - אאמו"ר זיע"א אמר זאת בתשמ"ז, ומני אז חלף הרבה שנים ועדיין לא נושענו... **(הרי אנו בהסתר נורא, מה עוד יכולים לעשות ולפעול לביאת המשיח, כמה גלות עוברים בנ"י, אלפי שנים, כמה סבלו וסובלים, מה עוד רוצים ותובעים מאיתנו כדי שיבוא המשיח, יהודים כבר מספיק נזדכו ונתרחצו בדם, ועל מה. אבי ז"ל כשהיה בקבר רחל ורתוק למיטתו, ואני לא אומר שלא הרגיש טוב כי אנו הם אלו שאינם מרגישים טוב, הוא היה בריא מאוד. אז אמר אבא בקבר רחל ע"ה: אמא, לכי לכסא הכבוד ותבקשי שהובטח לך 'ושבו בנים' לכן צריכים לקיים ההבטחה, ואם יטענו, כי בנייך חטאו, על כך תעני כי היסורים שהם עברו וסובלים עברו ממזמן את חטאיהם שחטאו, ע"כ).**

בהתלהבות ובתקיפות שאין עלי עפר משלה, ממשיך רבינו להשמיע טענותיו, ופוסק נחרצות: 'גענוג צו אידישע צרות! אן עק צו אידישע צרות! **(די לצרות של יהודים, יש גבול)** בשל מי הרעה הזאת וכו' כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה' **(יונה א, ז)**. פאר וועמען? אלע אידן זענען דאך גוט! אבער פון דעסטוועגן פעלט דאך נישט קיין סיבות, אבער יעדער איינער דארף זיכען די סיבה אין זיך, אז ער איז דער גורם, און אז מען וועט זעהן מתקן צו זיין, ממילא וועט זיין די תיקון השלם! עס איז נישטא קיין איד וואס איז נישט גוט, **(בשל מי, כל ישראל הם טובים, אך עכ"ז לא חסרים סיבות, אך כ"א יש לו לחפש הסיבה בתוכו, שאולי הוא הגורם ויתקן עצמו ואז יהא התיקוה"ש, כי אין יהודי שהוא לא טוב, כולם טובים)** 'צמאה לך נפשי כמה לך בשרי' וגו' **(תהלים סג, ב)** אפי' אַ איד איז בחי' 'ציה' בחי' 'עיף', בחי'

המשך בעמ' ה'

נזכרים ונעשים - ניצוצי אש
המשך מעמ' ד'

'בלי מים', דהיינו בלי תורה, פון דעסטוועגן איז בפנימיותו 'צמאה לך נפשי'! (עי' ספה"ק באר מנחם ע"פ זה).

רבינו הקוה"ט זיע"א כולו קורן אור שבעתיים מתמיד, ויוקד ביקוד שמחת הגאולה העתידה הקרובה, וקולו קול התור נשמע ומהדהד למרחקים. 'עס איז שוין גענוג דיבורים. היינט שרייט מען דאך מען דארף מעשים. גיוואלד, גיוואלד! ס'שטייט דאך אין זוהר הקדוש, אז כנישתא חדא וועט תשובה טוהן קומט משיח, כנישתא חדא, (אולי י"ל) אַ מנין. ומי מעכב א מנין אידן תשובה טוהן? איך וויל תשובה טוהן. די רבש"ע ווייסט ריכטיג אז איך וויל תשובה טוהן, ער איז דאך יודע תעלומות לב' (**די לדיבורים, היום צריכים מעשים, געוואלד, אי' בזוה"ק שאם כנישתא חדא תשוב בתשובה יבוא משיח, ואולי י"ל מי מעכב למנין יהודים לשוב, אני רוצה לשוב בתשובה, וה' יודע האמת שאני רוצה באמת ובתמים לשוב אליו**). והנה עיניו הק' משוטטות לעילא וצורתו משרה אימה ופחד: 'דער רבונו של עולם מעג גיבען אידן קרעדי"ט, אז די באנ"ק גיבט קרעדי"ט, מעג דאך דער רבש"ע אוודאי גיבען קרעדי"ט... אז אידן זאגען זיי וועלן תשובה טוהן, מעג דאך דער רבש"ע זיי גיבען קרעדי"ט אויך!'. (**להרבש"ע מותר לתת לנו קרדיט, אם הבנק נותן קרדיט לכ"א, מותר לרבש"ע בוודאי ליתן קרדיט, אם יהודים אומרים שהם חפצים בתשובה שלימה צריך השי"ת לתת להם את הקרדיט לכך ג"כ**).

דבריו הק' מרעישים את הלב ואת הנשמה. ורבינו זיע"א אינו נח ואינו שקט לעורר את הקץ. 'אז וואלט היינט געווען פון די פריערדיגע צדיקים, וואלטען זיי מבטל געווען דעם פורים! (**אם היו היום חיים צדיקים הקדמונים הם היו מבטלים את חג הפורים והיו אומרים:**) 'ויעבור מרדכי!' (**אסתר ד, יז**), וואלט מען געזאגט: רבונו של עולם, נעם דיר די פורים דיינע! אזא פורים האסט דו אונז צוגישטעלט?! נעבאך נעבאך, מיר זענען היינט אין אזא דור, איז נישט דא דער וואס האט דער כח צו דעם. ממילא, דארף מען פשוט בעהטן די וואס זענען מעכב די גאולה זאלען פארשווינדן ווערען - און טאמיר איך בין מעכב די גאולה זאל איך אוועק גיין פון דער וועלט! אבער משיח זאל קומען! - חלילה וחס איך זאג נישט אויף אַ צווייטן אידן, אויף מיר קען איך דאס זאגען!'. (**רבש"ע טול לך את הפורים הלזה שלך, כזה פורים העמדת לנו, נעבאך, אנו בדור כזה שאין כוח לאף אחד אליו, במילא אלו שהם המעכבים הגאולה צריכים להסתלק מכאן ולהעלם, ואם אני המעכב, שאסתלק מזה העולם, העיקר שכבר יבוא משיח, ואיני אומר זאת על יהודים אחרים, רק על עצמי ועלי מותר לומר זאת.**) כך אמר וזעק רבינו ברוב ענוותנותו ושפלות רוחו הנוראה והעצומה. והדברים מבהילים.

והנה שוב מהדהד קולו באוירה המחוממת. רבינו זיע"א מפזז ומכרכר בכל עוז, בניגוני שמחה לכבוד היום. יש והוא מצווה על אחרים לעלות על השולחן לרקוד ולרקוד, ובזה מבטיח להם לראות בישועתן בזמן קרוב. יש והם זוכים לקבל ממנו מתנת ידו על פניהם. ישועתם מובטחת ואך טוב חלקם. כל מגמתו עתה לעורר חמלתו יתברך שמו להעמיד לעם קדוש רווח והצלה.

לעת עתה כבר מתבסם בשובע שמחות, ושמח ביוצרו ובוראו, נזכירה דודיך מיין. לפתע, ארשת רצינות ושברון לב נסוך על פניו. והנה פורץ בבכיות עצומות ומתמוגג בדמעות: 'וימי הפורים לא יהיו נבטלים' (**פיוט שבת זכור**), יש להתעורר שלא ילך יום הפורים לבטלה להבל ולריק. וממשיך לדבר דיבורים נשגבים לעורר את העם בתשובה שלימה וקבלת עול מלכות שמים. בשיח שרעפיו פונה לאביו שבשמים וגולל מה שהיה אצור בתוככי לבבו הטהור, לפעול לבנ"י טובה רוחני שיהי' להם שמירה מעולה לעמוד נגד קליפת עמלק שיש לו שליטה כנגד הדעת דקדושה. 'חשב על היהודים לאבדם' (**אסתר ט, כד**), כלו' המחשבות רעות אשר הכניס עמלק. היה זאת הזדמנות לראות בעין עבודתו הק' של מרן רבינו זיע"א לטהר לבות ישראל, כאשר מנפה ומלטש היהלומים שיבריקו באור עליון.

דבריו חרטו רושם כביר בנפשות חסידיו. ומלבד פנימיות הדברים, הרי כל מילה היתה נעימה לשמע אוזן, וטעימה לחיך. הנה דוגמא אחת מסוד-שיח שהמתיק לא' החסידים: 'זאלסט וויסען אז דו ביזט אראפגעקומען אויף די וועלט צו זיין איינער פון די מאורי הדור! דו הערסט? און אז דו וועסט דאס נישט, ביזטו גורם אַ היזק נישט דיר, נאר די גאנצע וועלט! נעם דיך אין די הענט, נעם דיך אין די הענט! דו ביזט בכח, דאס איז קלאר. נאר קעגען דעם גיבט מען עהם אַ בעל דבר. און דו האסט כוחות גובר צו זיין. און דער וואס זאגט, מען האט דיר נישט גיגעבן כוחות גובר צו זיין - איז אן אפיקורס! אַ מין ואפיקורס! ווייל די פשט איז דאך חלילה, אז עס איז נישטא קיין בחירה. נעם זיך מיט עקשנות, דו ווייסט וואס הייסט עקשנות? מיט עקשנות וועסטו קענען דורך ברעכן די יצה"ר. ווייל די יצה"ר איז נישט שטארקער פון מענטש. געדענק, יעצט איז דא אַ התעוררות יא? אבער זעה אז פון די התעוררות זאל בלייבען!'. (**דע לך שירדת לעולם כדי להיות ממאורי הדור, אתה שומע? ואם אתה לא תהיה כן אתה גורם היזק לא רק לך אלא לכל העולם, קח עצמך בידיים ויש לך בכוח לזה, להתגבר על היצה"ר, ומי שאומר שאין לנו כוחות להתגבר עליו הרי הוא אפיקורוס, כי הפשט יוצא שחלילה אין בחירה, קח עצמך מתוך עקשנות, אתה יודע מהי עקשנות. רק בעיקשות תוכל לשבר היצה"ר כי הוא אינו חזק יותר מהאדם, זכור, עכשיו יש התעוררות, וצריך שיוותר משהו מהתעוררות זו**).

רבינו זיע"א אינו נושא פנים לאיש, יהי' מי שיהי'. לאחד הרבי'שע איינקלעך שנוכחו בטיש הוא אומר: 'דער בעל דבר פארלייגט זיך אויף הויכע נשמות! הויכע נשמות דאס זיכט ער! און פאר דערפאר האט ער דיר גיפאקט! וואס פארשטייסט דו נישט?! ער זוכט גוטע שטיקלעך!'. (**הבעל דבר מתנפל על נשמות טובות וגבוהות, ואותם הוא מחפש, ולכן הוא נלבש עליך, האינך מבין, הוא מחפש חלקים טובים**). ובאופן כזה היה רבינו מעורר את כל הקהל לתיקון המעשים.

מדבר הוא זיע"א כלפי עצמו, על שאינו מיטיב דרכיו וכדו'. לבו נשבר בקרבו על מצבו 'השפל'. לחסיד שהי' מלובש בבגדי שיראין, מגיב: 'איך קיק אוים יעצט פונקט ווי דיר, געפיצט מיט גאלד און מיט סאמעט - און אַ בלאָפער אַ טשאקער פונקט ווי דיר!'. - לאחד מזקני החסידים החשובים שהגיש לו פתקא, נענה בענוותנותו: 'איהר האט דאך גיקענט אלטע צדיקים, צדיקי אמת, אָה אָה אמת'ער צדיקים! איך פארשטיי אייך נישט, ווי קומט איהר צו געבן אַ קוויטעל אזא איינע?!'. - לאחד מפרחי החסידים הוא אומר בשברון לב: 'גלייב מיר, פאר דיר איז נאך דער וועלט, איך בין שוין אן אלטער איד, דו קענסט נאך תשובה טוהן. דו קענסט נאך שיינען אויף די וועלט! דריי זיך אפ פון בעל דבר, שיק אים אַ גט כריתות!'. (**אתם הכרתם את הצדיקים, צדיקי האמת, איני מבינכם, למה אתם באים אליי עם קוויטעל, לאחד כמוני?!**)

רבינו זיע"א אכן דורש על עצמו לשון גנאי, אולם מה מאד נהדר מראה טהור לראות המסתופפים מתעוררים ברגשי אש קודש - כי הרי אליהם מכוונים דבריו הק' – ודופקים בחזקה בשערי תשובה מאהבה, ובעת אשר כל הפושט יד נותנים לו, הרי הקב"ה בוודאי נותן יד לפושעים. - ניגש אליו יהודי לבקש על מזונותיו, על פרנסתו הדחוק, רבינו זיע"א מפטיר לעברו: 'וואס געלט?! דו האסט צי טוהן מיט'ן בעל דבר, רעדסטו וועגן געלט?! גלייב מיר, הלוואי וואלט איך פטור געווארען פונ'ם בעל דבר. איך בין מוותר אויפן גאנצע געלט, איך בין מוותר אויף געזונט, אויף אלעסדונג. איך האב נישט קיין כח פאר יסורים, אבער עס הארט מיר נישט יסורים אויכעט!'. (**מה אתה צריך כסף, יש לך עסק עם הבע"ד, לכן הנך מדבר על כסף, האמן לי, הלוואי והייתי מתפטר מהבע"ד, אני מוותר על הכל, הכסף הבריאות והכל, אמנם אין לי כוח עבור יסורים, אך אני מוכן לקבל ולהתייסר ביסורים בשביל זה**). - לחיים! לחיים! - וכאן חוזר חלילה לזמר ניגוני שמחה ביתר שאת וביתר עוז.

העמידו לפניו בקבוק קוניאק שנמזג במים להפיג במעט את חריפתה. התרעם: "זה שקר! שקר!. ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם, ואת"ם אתוון אמ"ת, ביום הק' פורים משחקים עם האמת??". ולא רצה לשתות מזה.

כך נמשך השולה"ט עד השעות הקטנות של הלילה. שעות שבה חולל רבינו זיע"א פלאות רבות ונצורות. יכלו למשש כל העת שלא מחשבותי מחשבותיכם, ושכל מגמתו להיות בין 'היושבים ראשונה במלכות' (**שם, א, יד**) כלו' להתייחד בז"א, ולתקן עולם במלכות שד"י, וטרוד ועסוק 'כדת מה לעשות במלכה ושתי' (**שם, טו**), כלו' להכרית ולבטל כל מריע. - שנה אחד בתום ימי הפורים, חקר רבינו זיע"א אצל א' המשב"ק, אם אדמו"ר פלוני שלח לו משלוח מנות, כמנהגו מידי שנה בשנה, כי לא ראה שהביאו זאת לפניו. ענה לו המשב"ק, שאכן אותו אדמו"ר שלח לו משלוח מנות, וזה הגיע בעת הטיש. על אתר הגיב רבינו: 'ביים טיש? ביים טיש, ווייס איך נישט וואס טוט זיך מיט מיר!', (**באמצע הטיש? באמצע הטיש איני יודע מהקורה ומתהלך עמי**) עכל"ק. - נדמה, כי במשפט זה הטיב רבינו בעצמו לתאר את שגב עבודתו הק' בעת עריכת השולחן הטהור ביום הפורים.

שמחת צדיקים (ב)

עניני נישואין מאת הרה"ק מרן אדמו"ר רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א

לרגל שמחת נישואי החתן הרב דוד שמעון אהרן סופר שליט"א
בן הגה"צ מורינו רבי שלום סופר שליט"א -
ראש הכולל אברכים "אור מנחם" וחדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

בעודו בן י"ג שנים החלו לדבר בעבור הרה"ק **מרן הרשנ"ך מלעלוב זיע"א** הצעת שידוכין, ולא רצה אביו **מרן הרדצ"ש זיע"א** מלבד השידוך עם הרבנית הצדקת מרת חנה ריצא ע"ה בת הגה"צ רבי יוסף ציינו וירטה זצ"ל מקראקא.

ואמר אז הסבא **מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב** זיע"א כי סימן לשידוך שהאבות הקדושים מסכימים לזה, הוא רק כאשר משתדכים שוב פעם עם משפחה זו. ואכן משך הדורות צאצא רבוה"ק וצאצא משפחת ציינווירטה השתדכו ביניהם זה עם זה כמה פעמים.

בענין שמות שון

הרה"צ רבי יהושע מנחם אהרן אדלר זצ"ל **חתנו של מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א** היה מחסידי הרה"ק רבי **חיים מצאנז** ז"ע בעל ה'דברי חיים'. מקודם היה שמו רבי מנחם אהרן בלבד, וכשבא להיפרד מרבו הק' לפני צאתו לארץ ישראל, אמר לו רבו: סע לשלום רבי יהושע אהרן, אמר לו הרי שמי מנחם אהרן, השיבו הרה"ק: לא אלא 'יהושע אהרן' שמך.

כאשר הגיע לארץ ישראל, והלך אצל מרן רבי אלעזר מענדיל זיע"א אמר לו גם כן: שלום עליך רבי 'יהושע אהרן', והעיר לו ג"כ כנ"ל. ורבינו השיב לו אותה תשובה כמו שענה לו בעל דברי חיים, לאחר מכן נעשה ר' יהושע אהרן חתנו של רבינו. אז הבינו כוונתשני צדיקים אלה, שהרי יש קפידא שחותן וחתנו לא ישאו שם דומה מצוואת רבי יהודה החסיד, ורבי אלעזר מענדיל הרי גם הוא היה שמו 'מנחם'. **(נפאר בית דוד)**

הרה"ק רבי **פנחס הלוי הורוויץ** זי"ע, היה תושב בראך בערי גאליציא והתישב בארץ הקודש בעיה"ק צפת תיכף בהתישבותו, הגיע לאזנו שמעו הטוב של מרן **רבינו אלעזר מענדיל מלעלוב** זיע"א ונסע תיכף לירושלים עיה"ק כדי להתראות עם מרן הרא"מ זיע"א.

תיכף כשהושיט ידו ל'שלום עליכם' הרגיש אהבה עזה אל מרן רבי אלעזר מענדיל, ומיד זמן קצר לאחמ"כ נתהווה התקשרות החיתון עם בנו של רבינו, ונהפך לחותנו של **מרן רבינו הרדצ"ש** עם בתו של רבי פינחס הרבנית הצדקת מרת מרים ע"ה. **(מקור נפתח לבית דוד)**

הגה"צ רבי משה ישראל רוזנטל זצ"ל הנודע בשם רבי משה וואַרשעווער, נתגדל בביתו של **מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א**, אמו היתה קשת גורל, כי ל"ע נקטפו ילדיה בעודם באבם, הלכה פעם לרבינו זיע"א **(בשנת תרכ"ז)** להתעצל לפניו ולתנות את צערה, הבטיח לה רבינו שני בנים, בציינו שאחד מהם יהיה גדול בישראל, וציוהו לקרותו על שם מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א ועל שם **הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין זי"ע,** ששניהם נפטרו בשנה אחת לפני שבע עשרה שנים בשנת תרי"א **(הרוז'ינער בג' חשון, ומרן ר"מ בי"ג טבת).**

ואמנם כך הוה, באותה שנה נולד בנה רבי משה ישראל שנתגדל והיה לגדול בישראל בגלה ובנסתר והוחזק כבעל מדריגה. כשהגיע רבי ישראל משה לעונת השידוכין, החלו לדבר בו נכבדות.

כמוכן שכל הצעות השידוכין עברו תחת ידו של מרן רבי אלעזר מנדיל זיע"א אך הוא דחה את כל ההצעות ואמר שאין זה מתאים למשה'לי שלי...

פעם הציעה לו אמו של הבחור שידוך אחד עם חייט, אשר שמו רבי יהושע יוסף זצ"ל, שהציעו לה בשבוע האחרון, התפעל מרן רבינו ואמר: זה מתאים למשה'לי, כי חייט זה הוא מהצדיקים הנסתרים.

וכך הוה אמו קיימה רצון צדיק וגמרה את השידוך.

כי תבנה בית חדש

סיפר מרן **רבינו הרדצ"ש מלעלוב** זיע"א "אחר חתונתי, בהיותי כבן חמשה עשרה שנים, מסר לי אבא מארי מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א את דירתו, והוא עבר לדירה אחרת, בלילה כשקמתי לתיקון חצות שמעתי נקישה בדלת פתחתי את הדלת והנה לנגד עיני עומד בר מינן – שהייתי מכירו בעודו בחיים- אצל הפתח ומתיפח בבכי, הבנתי שבא אל אבא לתיקון וכו', אמרתי לו:

כנראה טעית אבא אינו גר כאן עוד וכבר העתיק דירתו, ואם תרצה אקח אותך אל מעון קדשי החדשה, הלבשתי את הבגד העליון הדשיבע, חבשתי את הכובע, נטלתי מקלי בידי, ויצאתי לרחוב והבר מינן הלך אחרי.

האנשים שפגשו אותי בדרך ברכוני לשלום ואיש לא הרגיש בבן לויתי עד בואי אל החדר שדר בו אבא הראיתי לו את דירתו, ואני שבתי לשלום אל ביתי.

המשיך רבינו לספר: "מיינסט אך האב מורא געהאט? [- האם חושב הנך כי פחדתי] לא ולא! למחרת היום כשראה אותי אבא מארי, עשה לקראתי באצבעו תנועת אזהרה, כמי שעומד ומזהיר את הזולת, והתבטא בזה"ל: "אך ווייס אז עס דיין שטיקעל ארבעט [-יודע אני שזה עבודה שאתה עבדת וזה ממעשיך].

תיכף אחר כיבוש ירושלים העתיקה ת"ו מידי לגיונות הירדנים, ביקר **הרה"ק מרן הרמ"מ מלעלוב זיע"א** את מקום מגוריהם ובית דירתם של מרן רבוה"ק מלעלוב זיע"א מרן **רבינו אלעזר מנדל זיע"א** ומרן רבינו **שמעון נתן נטע** זיע"א בעיר העתיקה על מנת לקנותו, אבל משנוכח לראות את כל השינויים בדירה מצורתו המקורית שוב חזר בו מרצונו [אמנם יש לציין כי צורת הדירה עצמה נשתנתה לגמרי ופנים חדשות באו לכאן, ברם חדר המדריגות נשאר במתכונתו המקורית כמאז ועד עתה – עפ"י עדות זקני אנ"ש] **(כהיום גר שמה משפחת חד מיקירי אנ"ש הרב אב מ הי"ו).**

פנינים יקרים
על הפרשה וחג הפורים

ואתה תצוה ויקחו אליך (כז, כ)
תחילה עליך לקרבם ולהדריכם בדרך ישרה בנועם ובנחת **ואתה תצוה** אך לאחר מכן **ויקחו אליך** עליהם מוטלת החובה להשתדל בעצמם להתעלות, שהרי כך נהג השי"ת בקבלת התורה מתחילה נגלה עליהם בקולות וברקים והטעימם מעין עולם הבא, ואחרי זאת ציוה **ויקחו לי**, עליהם להתעורר מעצמם וכך גם חייב הצדיק שבכל דור להתנהג עם צאן מרעיתו. **(אהל ישכר)**

שמן זית זך כתית למאור (שם)
בנינו דומים לזית, כמו שנאמר, בנך כשתילי זיתים סביב לשלחנך, כשם שהזית צריך כתישה ואז הוא מאיר כך הם הבנים יש ללמדם מוסר וללמדם לכבוש יצרם הרע. **(תנא דבי אליהו)**

*

שמן זית זך כתיב למאור. זית כתית למאור, ואין זית כתית למנחות, יכול יהיה זך כתית פסול למנחות, תלמוד לומר ועשרון סולת בלול בשמן כתית. אי הכי מה תלמוד לומר למאור מפני שהתורה חסה על ממונם של ישראל **(מנחות פו)**. ותמוה למה חסה התורה על ממונם של ישראל במנחות ולא חסה במנורה למה אין חיוב שיהיה זך כתית במנחות, מפני שהתורה חסה על ממון ישראל, ואילו במנורה לא מקפידים כלל על כך. אלא המנחות מרמזות על פרנסה ובענין זה יש לנהוג בחסכון, ואילו המנורה מרמזת על חכמה ובחכמה אין חסין על הממון. **(ילקוט יהודה)**

חג הפורים ומגילת אסתר

ואת דתי המלך אינם עושים (אסתר ג, ח)
דמפקי לכולה שתא כו' פירש רש"י שבת היום פסח היום ואנו אסורים במלאכה, וקשה מפני שבת ופסח אמר דמפקי כולה שתא. אולם האמת שהיה קשה בעיני הרשע וכקוץ בעיניו ההכנות שישראל עושים קודם כל מצוה וממש כל השנה כל עבודתם וטרחתם רק לקיים המצות, למשל על פסח כמה וכמה עובדות ויגיעות וטרחות הוא עושה, תיכף משעת קצירת חטים מייגע את עצמו ולשמור אותו כל השנה ובפרטי קודם החג על כל דבר ודבר בפרטי ועל שבת קודש כמעט כל השבוע כל יגיעתו להכין על שבת וכל המוסיף מוסיפים לו, וכמו כן על כל מצוה ומצוה על אתרוג על סוכה וכמעט כל השנה הוא מוטרד לקיים המצות ודו"ק. ובזה על נכון דמפקי כולה שתא בשבת ופסח.(דבש השדה הרה"ק ר' אלעזר בהרה"ק אלימלך מליז'ענסק זי"ע)

ובבואה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה (שם ט, כה)
שכשצריך האדם לבוא לפני המלך מלכי המלכים הקב"ה להתפלל, **אמר עם הספר** אם אמירתו הוא עם הספר דהיינו שלמד קודם לכן תוה"ק, **אז ישוב מחשבתו הרעה**, מזדככת ומתטהרת נפשו ממחשבות זרות ורעות ויכול להתפלל תפלה זכה כראוי **(חבצלת השרון בשם מהר"ש מבעלוא זי"ע)**

*

וכעין זה פירש **הרה"ק רבי איציקל מראדויל** זי"ע דכשהנשמה באה לפני מלכו של עולם ב"ה, מתנצלת שמחשבות זרות היו מבלבלות אותה מעבודה, אזי אומר לה השי"ת **"עם הספר ישוב מחשבתו הרעה"** דעל ידי הלימוד הולכין מחשבות הרעות. **(עבודת הלוים)**

המן מן התורה מנין שנאמר (בראשית ג, יא) המן העץ (חולין קלט:)
ובדרך צחות אמרתי המן מן התורה מנין המן העץ, כי הנה אנו רואים כמה פעמים שכמה בני אדם שעסקו בתורה ונתפקרו ר"ל ונעשו רשעים יותר ויותר מעמי הארץ ורשעים הפשוטים שאין בהם ריח תורה, ואלו הגדילו ברשעות, ועל זה שאלו **המן מן התורה מנין** רצונו לומר מאין בא זה שנעשה המן הרשע **מן התורה**, והלא מן הראוי היה שהמאור שבתורה יחזירנו למוטב וכמו שכתב בפ' קנין תורה ומכשרתו להיות צדיק וחסיד כו' ואיך נהפך עליו הגלגל שנעשה המן על ידי התורה, והנה היתה התשובה **המן העץ** רצונו לומר שהתורה באמת הוא עץ חיים היא למחזיקים בה, אבל כל זה אם עוסק בה לשמה אבל כשאינו עוסק בה לשמה, הנה היא בבחינת עץ הדעת טוב ורע וכמאמר רז"ל נעשית לו סם חיים כו' והבן. **(תולדות יצחק)**

ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן (שם)
ממוכן זה המן, ולמה נקרא שמו ממוכן שמוכן לפורענות, א"ר כהנא מכאן להדיוט שקופץ בראש **(מגילה יא.)** ההבדל בין החכם להדיוט, החכם מבין שכדי ליתן מענה נכונה יש לחשוב בכובד ראש על הפתרון הנכון, לעומת ההדיוט שעונה תשובה בלי מחשבה, לו תמיד מוכן תשובה, לזה נקרא כאן המן בשם **ממוכן**, להורות שהמן בתור הדיוט

המשך בעמ' ז

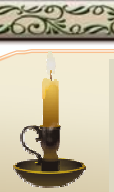

נועם שנ"ב

מרשימות ד"ת של הבה"ח המופלא נפש נקי וצדיק הרב שמעון נתן נטע זצוק"ל בן כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א שיבלחט"א

שיחה ופילפול בענין צדקה (חלק ב')

לרגל חג הפורים מענין מצות היום צדקה ומתנות לאביונים

וכן נמי לא יאמר אדם שכיון שהכל מושגח בהשגחה עליונה ואין שום מקרה בעולם, לכן יהא לי תירוץ להשתמט מלילך ולקבץ באמרו כי אם לא אני, בהכרח יהי' אחר, אבל על זה אמר **הרב הקדוש רבי משה לייב מסאסוב** זצוקללה"ה, כי כל מידות רעות שברא הקב"ה, הוא כדי להכניס אותם להקדושה ולעסוק בהם לצורך עבודת השי"ת, ע"כ מידת האפיקורסות שברא הקב"ה בא לאופן כזה שכשבא אליו עני ומבקש ממנו לעשות לו טובה אז אל תאמין שבוודאי יזדמנו לו אנשים אחרים שישתדלו בעבורו, אלא אז מחוייב לאחוז צדיק דרכו במידה זו לצורך גבוה, ותחשוב שאם אתה לא תשתדל בעבורו אז לא יהי' לו כלום, ועיין בשולחן הטהור הנ"ל שם באורך מה שכתב בזה.

וכן נמי יש להיזהר כשמקבצים מעות, שפעמים יש מי שיש לו בעז"ה כוח הדיבור ועי"ז מוציא הרבה מעות מיד העשיר, ולכן לפעמים מתפאר בלבו את מה שהוא עשה שע"י כוח דיבורו – ואיה"נ הוא מודה שהוא מהקב"ה – הצליח להוציא כל כך הרבה מעות, על זה כתב **הרמ"א (סימן רמ"ט סעי' יג, בשם ב"י סי' רמ"ז)** שאם מתפאר האדם בצדקותיו לא די שאינו מקבל, אלא אפילו... וכדאמר רבן גמליאל **(בבא בתרא י:)** צדקה תרומה גוי וחסד לאומים חטאת, שצדקה וחסד שהאו"ה עושים, חטא הוא להם שאינה אלא להתייהר. **(ולכן המתייהר...)**.

ושמעתי מעשה פלא מפי איש נאמן ששמעו מפי אברך ששם משפחתו גריינמאן ששמעו מזקינו שהיה משמש בקודש אצל בעל **החפץ חיים** זיעוכי"א, שפעם אחת נכנסו אצל החפץ חיים ואמרו לו שהישיבה צריכה עכשיו מאוד עשרת אלפים רובלים, ואם לאו אזי תתמוטט ח"ו, מיד לקח החפץ חיים בחור אחד והלך עמו לאחד הגבירים, ונכנס החפץ חיים לחנותו ואמרו לו בקשתו, והשיבו הגביר שהיות שאני טרוד עכשיו עם הלקוחות, לכן הנני נותן לך מפתח לתיבה אשר בחדר השני ששם מונחים כל אוצרותיי, ותספור לך עשרת אלפים רובל, וכן עשה החפץ חיים, נכנס לחדר השני ופתח התיבה ואכן מצא שם הרבה מעות, ואמר לבחור לספור סך של עשרת אלפים רובל, ולקחם ויצא.

בדרך יציאתו פנה אל הגביר ואמר לו לקחתי עשרת אלפים על חשבון עשרת אלפים, ויתפלא הגביר ואמר וכי איזה תערומות יש לרבי עלי, אם הרבי רוצה יותר והלא הרשות היתה בידכם ליקח יותר, והלא כל ממוני פתחתי לרבי.

נענה החפץ חיים ואמר הנה אספר לך סיפור, שהיה יהודי פשוט שהגיע זמנו והחזיר את נשמתו לאביו שבשמים, ויהי העת **(אין ויהי אלא לשון צער)**, כאשר הגיע תור נשמתו לעמוד לפני בי"ד של מעלה, ובאו מלאכים מכאן ומכאן, ומנו מצוותיו וזה לעומת זה גם את העבירות, ולבסוף היה יותר עבירות, ודנו אותו לגיהנום, והנה באמצע הליכתו לגיהנום נזכר שבין המנין של מצוותיו ראה שמנו מצוה אחת של צדקה שנתן ביום פלוני סכום של אלף רובל, והתחיל לצעוק האם כאן הוא עולם האמת, הלא באותו יום נתתי עשרת אלפים רובלים, ולא רק אלף רובל, והחזירוהו לבית דין, והסדיר טענותיו, והם אמרו לו, הן אמת שנתת עשר אלף רובל, אבל מה עם הכבוד שנתנו לך בעבור זה, והלא זה שוה תשעת אלפים רובל. על כן זהו החשבון של הצדקה שלך, ואמר החפץ חיים: ממך לקחתי עשר על חשבון עשר, עד כאן המעשה.

וכל לב נבון יבקש דעת והלא ידוע מה שאמרו חכמינו ז"ל שאפי' מי שאבד לו מעות ומצאם עני, הרי זה נחשב לצדקה, דהיינו אפי' לא נתן לשמה, אם כן הכי נמי כשהיה לו כבוד עכ"פ תהיה כצדקה שלא לשמה, אך לפי הנ"ל פשוט.

ויש לומר שאין הכי נמי סתם כבוד לא דיברו אלא באופן שע"י שהוא מתפאר, על ידי זה בא לו הכבוד, אז... **(בפשטות הנכון לומר שפירושו כי על ידי הכבוד כבר קיבל שכרו)**.

הנה יש אנשים שמתנהמים לעצמם ואומרים כבר יצאנו ידי חובתינו, וכדומה, או באים בכל מיני תירוצים ותחבולות, כמו כבר הנני הולך לאיזה ענין, וכדומה, וקוראים על עצמם הפסוק **(תהילים טז, י)** אף בשרי ישכון לבטח, אני יהיה לי מנוחה ולא אטריח בעניינים אלו, אין לי כוח, ואין לי עת, ואיני רוצה.

ומעתה אחר כל הדברים האלו ליכא שום טענה ומענה שלא לרצות לילך לקבץ מעות, ואפי' התירוץ של יש לי רוב הנ"ל אינו תירוץ, שאם ביכולתו לילך לשניהם – **כמו בימים האלו נזכרים ונעשים בכל דור ודור – דהיינו ביו"ט פורים** המתקרב לקורתינו, אז בוודאי ובלי שום ספק מחוייבים לילך, ואין הכי נמי שיש דין קדימה וכו'.

ואחשבה לדעת שעל פי הדברים הנזכרים למעלה אפשר לפרש בטוב טעם ודעת הפסוק הנ"ל, ומה נמלצו אמרי יושר להתבונן מקודם על דבריהם, שכתב המדרש בדברים רבה **(עקב סימן ז)** שתנאי התנה הקב"ה עם עמו שכשיתנו לי צדקה ומשפט – וי"ל דהיינו צדקה ע"י משפט כלומר ע"י ביזיונות וכדומה- אז יתן לנו הקב"ה חסד ורחמים, ואם אנחנו לא נעשה חלקינו אז פטור הקב"ה נמי מחלקו.

והשתא נאה ויאה מה שקאמר דוד המלך ע"ה בתהילים קאפיטל פסוקים ט-י, "אף בשרי ישכון לבטח", פי' שלא אצטרך לדאוג מה יהיה עם ממוני לאחר זמן איך ישאר לדורות, ולמה – "כי לא תעזוב נפשו לשאול",

יש לומר דהיינו מלשון שאלה **(שלא כפשוטו)**, ופי' שלא אעזוב מלילך ולקבץ מעות לצדקה, וכדהבאתי לעיל מהערוך השולחן, ולכן – "לא תיתן חסידך לראות שחת"- פי' כנ"ל מהמדרש שהקב"ה נותן לנו בשכר זה חסד ורחמים, וידוע מה שאיתא בספרים הקדושים שהקב"ה משפיע טוב כל עת, אלא שאם חס ושלום אין האדם זוכה, אזי נתעכב ההשפעות טובות ואינם יורדים ח"ו, וזה פי' שאם אעשה צדקה ומשפט **(וכנ"ל דהיינו לקבץ מעות)** אז לא תיתן חסדך- שאתה משפיע – לראות שחת, אלא יבואו עלינו וכו'.

ועתה נלכה ונשובה להענין שאנחנו עוסקים בו, ומעתה פוק חזי כמה גודל הענין לילך ולקבץ מעות לצדקה, **ובפרט ביום קדוש זה פורים שנאמר בו "כל הפושט יד נותנים לו"**, וידוע מספה"ק שקאי על הקב"ה, שמקבל תפילת כל פה עמו ישראל ברחמים, על כן בוודאי יקויימו עליו כל הברכות.

וכן נמי זוכים כמו שהביא זקיני הק' בשולחן הטהור שם מהחיד"א, שכסף במילויו זה כ"ף סמ"ך פ"ה בגימטריא כפר"ה, ואז יקויים בנו והוא רחום יכפר עוון וגו' עכ"ל.

ואני העני אמרתי לנפשי לפרש במאי דמסיק "ואז יקויים בנו והוא רחם יכפר עון וגו'", שי"ל שכיוון כ"ק אאזמו"ר זצוקללה"ה לפרש "והוא רחום"- אם הוא רחום, ומרחם על העני, אז יכפר עוון, כדאיתא **בחיד"א**, והיינו דקאמר מיד אחר מימרא של החיד"א, וק"ל.

וידוע אמרם ז"ל שביום הפורים אפשר לתקן הכל שהרי הוא גדול יותר מיום כיפור, שיום כיפור הוא תשובה מיראה ובפורים הוא תשובה מאהבה, והנה מה טוב ומה נעים כשיכולים לזכות למחילת עוונות ולסליחה וכפרה בעצם היום הפורים.

ובוודאי ידוע לכם מטרת אסיפתינו, שמדובר כאן באחד אשר לא רחוקה היא ממכם אלא וגם קרוב הוא אליכם, בחבר שלמד איתנו בישיבה אחת ובגיל אחד, בחור שהיה מעורב בין הבריות, והיה קל ונעים לדבר ולשיח אתו, וכלומר מה שאני רוצה לומר הוא שאינו כסתם בחור בכיתה או בישיבה אלא בחור שהיה ממש חלק מחברינו, ועל כן החיוב הוא גדול ומכופל יותר להשתדל בעבורו והרי זה נכנס בכלל "ומבשרך אל תתעלם", וחבר הרי הוא בשרך **(ולפעמים יותר מאח)**, וכמ"ש **(משלי כז, י)** טוב שכן קרוב מאח רחוק, ואיתא **בשולחן הטהור** דהפי' קרובין קודמין, שהקב"ה הפקיד ביד העשירים מעות לחלקם לעניים, ובוודאי הקב"ה לא נתן לעשיר לפרנס עניים שבעיר אחרת במקום שיש בעיר הזאת, וא"כ כשיש קרובים אז הפיקדון הוא בעבורם, ולכן חייב ליתן להם קודם **(ואין הפירוש שאסור ליתן לרחוקים כשנותן נמי להקרובים)**.

ועל כן בחורים בישיבה שעדיין אין להם רכוש מעצמם, איך מקיימים מצות צדקה, ע"י להיות גבאי צדקה ולאסוף לצדקה, ועל כן על הבחורים מונח לאסוף לקודמים, וכשמדובר בחבר – לא סתם חבר כנ"ל – אז הוא קודם כנ"ל.

וחוץ מזה כשמעיינין בדבר הצדקה שמדובר כאן, נראה שיכולים לזכות בהרבה מצוות בפעם אחת, וחוץ מזה מבואר **בשו"ע** סי' רמ"ט סט"ז שצדקה לעניים חולים עדיפא מסתם צדקה, שהביא **המחבר שיטת המהרי"ק** שלבית כנסת עדיפא מסתם צדקה **(ועיין בשולחן הטהור שם פרק י"ג שמבאר שהא דביה"כ עדיפא היינו רק על מנת ללמוד בו תורה לגדולים ולנערים וכו' עיי"ש)**, אבל לעניים חולים לכו"ע עדיפא אפילו מביה"כ.

וכן נמי איתא **בשו"ע (שם סט"ו)** שהגדול שבצדקות הוא להשיא בתולות עניות **(וכמובן בתולות לא דווקא, ואדרבה עיין שלה"ט שם שאפילו אלמנות עדיפא כדי שיהא פנוי מהחטא, עיי"ש)**, והגם שכתב שם **הש"ך (סקי"א)** שהיינו דווקא בבתולות עניות יתומות, אבל כבר ביארו **האחרונים (שלה"ט שם)**, שעניות כאלו אשר יד אבותיהם מטה מלראות צרכיהם ולהשיא אותם, בוודאי כיתומות דמי לענין זה, ובפרט בת עני הגון שבושתה מרובה **(ובמקום בושת הגון יכול להיות אפי' מי שהיה נחשב לבעל הבית שבוודאי בושתו מרובה)**.

ועתה תראו כי מצותה גדול מאוד, וכן נמי הוא שאני משאר נצרכי העולם – שבעוונותינו הרבים הם מרובים- אבל כאן הוא יותר, שהוא בשרך, ובמקום לומר אף בשרי ישכון לבטח על עצמו כנ"ל, יקרא עליו הפסוק אך עצמי ובשרי אתה, וימחול על כבודו, וילך לקבץ מעות עבורו, לא פחות ממאה וחמישים דולר בשום אין אופן, הממעיט לא ימעיט והמרבה הרי זה משובח, ועליו הכתוב אומר **(דניאל יב, ג)**, ומצדיקי הרבים – וי"ל הם שמצדיקים במעות רבים, ככוכבים לעולם ועד, אי כאידך תנא **(שם בב"ב)**, והמשכילים – היינו המשכילים ומביאים הרבה, יזהרו כזוהר הרקיע.

והנני בטוח בלי שום ספק שכל מי שיטול חבל וחלק במצוה זו, יתברך מן השמים בישועות טובות, ובזכות זה לא יצטרך שיהיו הולכים בעבורו לעולם.

ויהי רצון מפני אבינו שבשמים שלא נוסיף לשמוע צרות בכלל ישראל, ונשמע ונתבשר בשורות טובות לעולם, וישלח משיח צדקינו ויגאלנו במהרה בימינו אמן.

פנינים יקרים

חג הפורים - המשך מעמ' ו'

תמיד היה מוכן לו תשובה בלי מחשבה ובלי הכנה. **(חסד לאברהם)**

אם על המלך טוב יצא דבר מלכות ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור (שם)

פירוש ולא יעבור, שלא יכריזו בפומבי רק שיכתב בספר דתי פרס ומדי לבד, כי לא נאה שיתפרסם מרידת המלכה במלך, כדכתיב בפ' ויקהל (לו, ו) ויעבירו קול במחנה בתרגום ועברו כרוז פי' שהכריזו וכאן הכוונה **ולא יעבור** שלא יכריזו בפרהסיא המרידה במלכות. **(פרדס יוסף בשם מגילת ספר)**

ויפקד המלך פקודים (אסתר ב, ג)

ובגמ' **(מגילה יב:)**, כל ערום יעשה בדעת **(משלי יג,טז)**, זה דוד וגו', דכתיב **(מלכים א,ב)**, יבקשו לאדני המלך נערה בתולה, כל מאן דהו"ל ברתא אייתא ניהליה, וכסיל יפורש אולת זה אחשורוש דכתיב **ויפקד המלך פקודים** וכו'.

נראה לפרש דברי הגמרא דאצל דוד אמרו בלשון יבקשו לשון בקשה, רצו כולם למלאות מבוקשתו, שידעו שזה לטובתם. לעומת אחשורוש שעשה זאת בצורה של גזירה ופקידה **ויפקד המלך פקודים** טבע האדם לסרב לפקודות, דבר הבא בהכרח ובכפיה אנשים מנסים להתחמק ממנה, בזה אנו רואים את איוולתו של אחשוורוש. **(שער בת רבים)**

ובהגיע תור נערה ונערה וגו' (שם ב, יב)

הטעם של **נערה ונערה** בקדמא ואזלא ובפסוק טו **ובהגיע תור אסתר בת אביחיל** הטעם הוא מונח מונח, רמז לנו כי כל נערה היתה מקדמת עצמה בחשק נמרץ וברצון גדול קדמא ואזלא אבל כשהגיע תור אסתר היתה מבקשת דחויים להתחמק ממנו, והיתה עושה עצמה חולה מוטלת על ערש דוי.

ועל זה יורו הטעמים הכפולים מונח מונח, שהיתה מונחת ושוכבת עד שנלקחה בעל כרחה כמו שנאמר ותלקח אסתר מבנין נפעל, שנלקחה בעל כרחה על ידי אחרים. **(אוצר שיחות צדיקים בשם הגר"א הק' זי"ע)**

מבאר האמונה

פניני פורים משיחתו של מורנו הגה"צ המשפיע רבי אלימלך בידרמן שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

א גוטוואַרט

מלחמה להשם בעמלק:

הרה"ק ה'בית ישראל' מגור ז"ע פירש בעוז רוחו, "מלחמה להשם בעמלק" עמלק- 'אמאל-לייגו' ער מיר, 'אמאל-לייג' איך איהם, אבל מלחמה להשם צריך להישאר!!!

מגיל"ה

פירשו צדיקים כי באותיות "מגילה" גלום כל מצוות היום, **מגילה,** היא קריאת המגילה. **לגימה,** הלא היא שתיית היין.

גלימה, הוא מנהג תפוצות ישראל להתחפש.

מילגה, הוא משלוח מנות איש לרעהו.

גמילה, הוא מתנות לאביונים.יה"ר שנזכה לקיים את כל מצוות היום בשלמות ובשמחה אמיתית אכ"ר.

פנינים לימי הפורים

הרה"ק בעל "חובת התלמידים" מפסיעצנא ז"ע התהלך בגיא צלמוות בימי האימה והיה קורא לליבם של אחינו בני ישראל בימי הפורים: הן ידוע מש"כ בחז"ל שיום כיפורים הוא רק כ- פורים ואמר הן ביום כיפור חובה עלינו לצום עד מסירות נפש **(ולא עד בכלל)** אם כן, ביום הפורים שומה עלינו וחוב קדוש מוטל עלינו לשמוח עד מסירות נפש.

*

וכבר היה **הרה"ק רבי יואל'ש מסאטמער** קורא באוזני העם לאמר שבדברי השו"ע על ימי הפורים בל נמצא שום ענין "חיוב" כי אם על "חייב איניש לבסומי בפוריא" כי הלא היא נקודת הלב – השמחה – **די פינטעל הארץ.**

אך לא כפי שנאנח אחד העם בשומעו את דברי ה'מגיד' שדרש על "החובה להיות בשמחה" נאנח עמוקות ואמר הנה זה עוד חוב לנו ... להיות בשמחה... כי הלא על השמחה לבוא מפנימיות לב האדם בצהלה רבתי.

בספה"ק 'שם משמואל' מדייק בפסוק "ובבוקר אמור למלך" שהיאך שייך שתאמר בלשון הזה "אמור למלך" הו"ל תבקש, תתחנן וכדו'? אלא שהיה אז מצב נורא כזה שגבה המן מאחשוורוש וכמו שמובא שבנה בימתו גבוה וכו' לשונות נוראים המובא שם בגמ' והיה באמת מצב כזה שהמן היה גדול מאחשוורוש ולכן היה יכול 'לומר' לו, אך שבעזרת הקל הופרה עצתו ונתקלקלה מחשבתו "ונהפוך הוא" אשר ישלטו היהודים לכן יש בידינו את הכוח הלזה של "אמור למלך" שכל יהודי ביום הפורים באשר הוא יכול ביום זה לומר כביכול לו ית' ולבקש עבורו כל טוב כי הנס כולו אין בו שום הבדל בין צדיק לרשע אלא כל יהודי באשר הוא כפש"כ ונהפוך הוא אשר ישלטו "היהודים" ולכן תן לחכם ויחכם עוד להתחנן על נפשו ביום זה ולפעול לעצמו כל טוב.

בגמ': מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק. ולכאורה היתכן שיגיע להמן כדבר הזה? ומפרש בעל **ה'שם משמואל'** שכת' בשעה שהעביר המן את מרדכי קרא את הפסוקים "אני אמרתי בשלוי בל אמוטוגו' וראה והכיר שהרבש"ע מנהל העולם אך הוא היה כזה קליפה שעליו עצמו לא יכל להשפיע, אך במקום כלשהוא היה צריך לשלם לו ולכן בני בניו למדו תורה בבני ברק וכותב בזה"ל:

וזהו לימוד לכל אדם אף שהוא במצב רע נורא ואיום רח"ל אל יקצן בעיניו שום הגה ודיבור ואפילו מחשבה טובה אף שאין בכוחו להשאר בדרך טוב מ"מ עוד היום, ויהיה לו לתועלת עצומה מאד, שאין הפה יכול לדבר והלב לחשוב עד כמה מגיעים הדברים. ע"כ כלומר שאינו גרוע יותר מהמן, והנה הוא הרשע עשה כה הרבה עם שני פסוקים על אחת כמה וכמה ישראל קדושים כמה רב כוחם.

הרה"ק רבי מעכיל מזלאטשוב ז"ע פירש בדרך צחות את הפסוק "על העץ אשר הכין לו" ובחז"ל: תנא, לו הכין. פי' שהכין לעצמו. ומפ' שלכאורה קשה הן הכנה שייך רק למצוה, אלא שהכין לו עצמו ואם כן הלא היא מצוה רבתי.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה מקרב לבי
הננו לשגר בזה לקדם הוד מעלת אחי היקר, האי גברא רבא, סיני ועוקר הרים, גריס באורייתא תדירא, אוצר כלי חמדה, פאר מקדושים מרביץ תורה ויר"ש, מעמיד תלמידים הגונים וישרים חריף ובקי במכמני התורה
הגה"צ רבי שלום סופר שליט"א
ראש הכולל אברכים "אור מנחם" דחסידי לעלוב בארה"ק
וזוג' הרבנית הצדקנית מנב"ת תחי' תליט"א
לרגל שמחת נישואי בנכם היקר המובחר שבחבורה, פרע"ח הרב **דוד שמעון אהרן סופר** ולרגל שמחת הכנס הבן היקר, יניק וחכים טובא הב' **ישכר בער** נ"י לעול התורה ומצוות יה"ר מלאשב"ש שתזכו לרוות נחת מהם ומשאר כל יוצ"ח, רב תענוג ונחת, מתוך שמחה ואורה, אושר ועושר והרחבת הדעת אכי"ר.
מברך ומאחל: אחיך וגיסכם
יעקב יחזקי' סופר ומשפ' - וינה

הנה כי כן יבורך גבר
ישוגר בזאת ברכות מאליפות יקרות מפז, לידידינו הדגול מרבבה מקדם ומאז, ראש וראשון לכל קדושה
שזכור הוא על לוח לבבנו את כל אשר הוא עושה ופועל בלו"נ למען בית חיינו ומרן רבינו בפרט, ה"ה
הנה"ח רבי **בערל הערשקא** שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד במז"ט
יה"ר שיזכה לרוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח, נאר מיט א געזונטע אדישע שמחה שטענדיג.

מזלא טבא וגדיא יאה בכפליים
מעומקא דליבא אשגר בזה כסא דברכתא לקדם מעלת הרה"ג החסיד פרי עץ חיים, חריף ובקי טובא, גריס באורייתא תדירא, מרביץ תורה ויראה כלי חמדה, חו"פ, חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א,
הגה"צ רבי שלו' סופר שליט"א ראש כולל אברכים "אור מנחם" לעלוב
לרגל שמחת נישואי בנו בכורו היקר
הרב **דוד שמעון אהרן** עב"ג בשעטומ"צ
ושמחת הכנס בנו היקר **ישכר בער** לעול תומ"צ
יהי רצון שיזכה לרוב נחת מכל יוצ"ח, ומשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהלו מתוך בריות גופא ונהודא מעליא, לתפארת המשפחה הרוממה.
השמח בשמחתך – **סנדר מארקאוויטש** – לייקווד - ארה"ב

מזל טוב
לידידינו מחשובי אנ"ש, מקושר לאד"ש הרה"ח ר' **שמואל אלי' פרידמאן** הי"ו בארא פארק - ארה"ב
לרגל שמחת נישואי הבת בשעטומ"צ

מזלא טבא וגדיא יאה
מעומקא דליבא אשגר בזה כסא דברכתא לקדם מעלת הרה"ג החסיד פרי עץ חיים, חריף ובקי טובא, גריס באורייתא תדירא, מרביץ תורה ויראה טהורה, נעים הליכות ודב תבונות, אוצר כלי חמדה, חו"פ, חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א,
הגה"צ רבי **שלו' סופר** שליט"א ראש כולל אברכים "אור מנחם" לעלוב
לרגל שמחת הכנס בנו היקר
ישכר בער נ"י לעול תומ"צ
יהי רצון שיזכה לרוב נחת מכל יוצ"ח, ומשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהלו מתוך בריות גופא ונהודא מעליא, לתפארת המשפחה הרוממה.
השמח בשמחתך – **יו"ט גרינבלאט** – ארה"ב

ברכת מזל טוב נאמנה מקרב לבי
הננו לשגר בזה לקדם הוד מעלת אחי היקר, האי גברא רבא, סיני ועוקר הרים, גריס באורייתא תדירא, אוצר כלי חמדה, פאר מקדושים מרביץ תורה ויר"ש, מעמיד תלמידים הגונים וישרים חריף ובקי במכמני התורה
הגה"צ רבי שלום סופר שליט"א
ראש הכולל אברכים "אור מנחם" דחסידי לעלוב בארה"ק
לרגל שמחת נישואי בנכם היקר המובחר שבחבורה, פרע"ח הרב **דוד שמעון אהרן סופר** ולרגל שמחת הכנס הבן היקר, יניק וחכים טובא הב' **ישכר בער** נ"י לעול התורה ומצוות יה"ר מלאשב"ש שתזכו לרוות נחת מהם ומשאר כל יוצ"ח, רב תענוג ונחת, מתוך שמחה ואורה, אושר ועושר והרחבת הדעת אכי"ר.
מברך ומאחל: אחיך וגיסכם
יעקב יחזקי' סופר ומשפ' - וינה

ברכת מזל טוב לידידינו מחשובי אנ"ש הרה"ח ר' **ברוך פינחס רבינוביץ** שליט"א ובנו הרה"ח ר' **יוסף ארי' רבינוביץ** הי"ו לייקווד – ארה"ב
לרגל נישואי הנכד - הבן בשעטומ"צ

מזלא טבא וגדיא יאה
מעומקא דליבא אשגר בזה כסא דברכתא לקדם מעלת הרה"ג החסיד פרי עץ חיים, חריף ובקי טובא, גריס באורייתא תדירא, מרביץ תורה ויראה טהורה, נעים הליכות ודב תבונות, אוצר כלי חמדה, חו"פ, חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א,
הגה"צ רבי שלו' סופר שליט"א ראש כולל אברכים "אור מנחם" לעלוב
לרגל שמחת נישואי בנו בכורו היקר
הרב **דוד שמעון אהרן** עב"ג בשעטומ"צ
ושמחת הכנס בנו היקר **ישכר בער** לעול תומ"צ
יהי רצון שיזכה לרוב נחת מכל יוצ"ח, ומשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהלו מתוך בריות גופא ונהודא מעליא, לתפארת המשפחה הרוממה.
השמח בשמחתך – **שמואל בריל** – ארה"ב

לזכר עולם יהיה צדיק
כ"ק מרן הרה"ק אדמו"ר רבינו **אלעזר מנדל** מלעלוב זיע"א בן כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו **משה** מלעלוב זיע"א
יומא דהילולא ט"ז אדר **(תרמ"ג)**
פורים המשולש
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן
===
הונצח ע"י ידידינו המפואר
הרה"ח ר' **שמעון אייזנבאך**
שליט"א מנכדי רבינו הק'

כוס מלא ברכות
לקדם הוד מעלת ידי"נ, האי גברא רבא, סיני ועוקר הרים, גריס באורייתא תדירא, אוצר כלי חמדה, פאר מקדושים מרביץ תורה ויר"ש, פה מפיק מרגליות, חריף ובקי במכמני התורה, ה"ה
הגה"צ רבי שלום סופר שליט"א – ראש הכולל אברכים "אור מנחם" דחסידי לעלוב בארה"ק
לרגל שמחת נישואי בנך היקר, פרע"ח הרב **דוד שמעון אהרן סופר שליט"א**
יה"ר מלאשב"ש שתזכה לרוות נחת מהם ומשאר כל יוצ"ח, רב תענוג ונחת, מתוך שמחה ואורה, והרחבת הדעת אכי"ר.
מברך ומאחל: ידידך מריחוק מקום וקירוב לב
יו"ט גרינבלאט ומשפ' – מאנסי- ארה"ב

נודב לרגל השמחה בחצה"ק לעלוב - נדבורנא

החתן מחשובי אנ"ש
דוד יצחק אייזיק רבינוביץ
לנישואיו עב"ג בשעטומ"צ

הר"ר **אברהם יוסף היילברון**- ארה"ב
לרגל נישואי הבת בשעטומ"צ

לעילוי נשמת
האשה החשובה מרת **אילנה בת אסתר** ע"ה שוקרון
נפטרה י"ג אדר תשע"א תנצב"ה.
הונצח ע"י בנה ידידינו האברך היקר הרה"ג ר' **יצחק שוקרון** שליט"א

הודעה משמחת
נותרה בידינו כמות מצומצמת של הקונטרס הק' "אהבת ישראל" שחיבר כ"ק מרן רבינו שליט"א ניתן להשיג אצל המערכת, וכל הקודם זוכה. *להשיג בתיום בה'* 0527667563

לקוראינו היקרים
שאלתינו ובקשתינו בימי הפורים כי תטו שכם להוצאות הגדולות של הגליון הק' המזכה רבבות ברחבי תבל.
לתרומות 0527667563

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

להארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 077-470-3270